

ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ
เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

สารนิพนธ์
ของ
นางจรัสศรี มากสวัสดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

๕
339,445
9116

51

ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ
เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

๑๐๓.๑. 25๕๒

บทคัดย่อ
ของ
นางจรัสตรี มากสวัสดิ์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา
ตุลาคม 2547

๑๐๓.๑. 25๕๒

จรัสศรี มากสวัสดิ์.(2547) ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรพรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว จำนวน 16 คน ซึ่งได้รับการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรเป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่มควบคุมไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ แบบแผนการทดลองของการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบของวิลค็อกซัน และการทดสอบของแมน - วิทนี

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องหลังจากไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**THE EFFECT OF MODELING TECHNIQUE ON THE PRONUNCIATION
OF CONSONANT CLUSTER ฝ ฝ ฝ OF PRATHOM SUKSA II
STUDENTS OF SURHAOBANGMAKHUE SCHOOL
IN KHET WATTANA , BANGKOK**

AN ABSTRACT

BY

MRS. JARASSRI MAKSAVAD

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master Of Education degree in Educational Psychology
at Srinakharinwirot University**

October 2004

JARASSRI MAKSAVAD. (2004). *THE EFFECT OF MODELING TECHNIQUE ON THE PRONUNCIATION OF CONSONANT CLUSTER ๓ ๔ ๕ OF PRATHOM SUKSA II STUDENTS OF SURHAOBANGMAKHUE SCHOOL IN KHET WATTANA , BANGKOK* . Master Project. M.Ed.(Educational Psychology). Bangkok : Graduate School Srinakharinwirot University. Project Advisor :Assist.Prof.Pannarat Ploylearmsang.

The purpose of this experimental research was to study The Effect Of Modeling Technique On The Pronunciation Of Consonant Cluster ๓ ๔ ๕ of Prathom Suksa II Students Suraoubangmakhue in Khet Wattana, Bangkok in academic year 2004. The subject of sixteen students were randomly selected from students whose The Pronunciation of Consonant Cluster ๓ ๔ ๕ were low Then they were randomly divided into an experimental group and a control group, each group consisted of eight students. The experimental group was not exposed to modeling technique while the control group was not exposed to modeling technique.The research design was a randomized control group pretest – posttest design. The data was analysed by the Mann – Whitney U Test

The results were as follows:

1. The vowel reading compound words of students that exposed to modeling technique were significantly more corrected than before the experiment at .01 level.
2. The vowel reading compound words of students that were not exposed to modeling technique were significantly more corrected than before the experiment at .01 level.
3. The vowel reading compound words of students that exposed to modeling technique were significantly more corrected than those students that were not exposed to modeling technique at .01 level.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
HWH พลอยเลื่อนแสง
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อนแสง)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
ไอศ อิน
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

คณะกรรมการสอบ

.....
HWH พลอยเลื่อนแสง ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยเลื่อนแสง)

.....
ไอศ อิน กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เวธนี กรีทอง)

.....
..... กรรมการ
(อาจารย์ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....
..... คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.คมเพชร จัตรศุกกุล)

วันที่ 15 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2547

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	4
ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	6
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	7
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	14
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว	20
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	22
ประชากร.....	22
กลุ่มตัวอย่าง.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	22
แบบแผนการทดลอง.....	24
การดำเนินการทดลอง.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ผลการศึกษาค้นคว้า.....	27
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	31
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	31
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	31
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	31
การดำเนินการทดลอง.....	32
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	33
อภิปรายผล.....	33
ข้อเสนอแนะ.....	35
บรรณานุกรม.....	36
ภาคผนวก.....	39
ภาคผนวก ก โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ	40
ภาคผนวก ข	69
ภาคผนวก ค	90
ภาคผนวก ง ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก – ง่าย ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบการอ่านออกเสียง คำควบกล้ำ ร ล ว	94
ประวัติย่อของผู้ทำสารนิพนธ์.....	97

บัญชีตาราง

	หน้า
ตาราง	
1 แบบแผนการทดลอง.....	24
2 เปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	28
3 เปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	28
4 เปรียบเทียบผลต่างของการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	29
5 ตารางแสดงคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มทดลอง.....	91
6 ตารางแสดงคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มควบคุม.....	92
7 ตารางแสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว.....	93

บัญชีภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ	
1 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการสังเกตตามทฤษฎีการเรียนรู้ ทางสังคมของแบนดูรา.....	10
2 แสดงการเปลี่ยนแปลงของคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้า ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง และหลังการทดลอง.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ประเทศไทยเป็นชาติที่เก่าแก่มีภาษาประจำชาติ เป็นภาษาที่มีมาคู่กับคนไทย มีการใช้ภาษาเป็นของตนเอง เริ่มตั้งแต่สมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราชท่านได้ประดิษฐ์คิดค้นการใช้อักษรไทย เป็นการกำหนดให้คนไทยมีภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ และเป็นสมบัติอันล้ำค่าของชาติ มีความสำคัญอย่างยิ่งในฐานะเครื่องมือสื่อสารประจำชาติ และเป็นปัจจัยในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติ ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ความว่า.....

.....ภาษาเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองของประเทศชาติ ซึ่งนอก ใช้เพื่อการสื่อความเข้าใจระหว่างคนในชาติ และก่อให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันภาษายังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ เพื่อสร้างสรรค์พัฒนาตนเองและประเทศชาติเจริญก้าวหน้าอีกด้วยภาษาถือได้ว่าเป็นมรดกที่ล้ำค่าทางวัฒนธรรมเป็นทรัพย์สินปัญญา.....

(ที่ระลึกงานเชิดชูค่าภาษาไทยเฉลิมพระเกียรติ.2542 : 5)

ในสภาพปัจจุบันพบว่า การใช้ภาษามีความผิดเพี้ยนไปมากทั้งด้านการพูด และการเขียน เป็นสาเหตุทำให้เกิดความไม่เข้าใจในการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาการออกเสียงภาษาไทย ไม่ถูกต้องตามภาษามาตรฐาน จากสื่อสารมวลชนต่างๆ ทำให้ประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเยาวชนไทยเกิดการลอกเลียนแบบการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องดังที่ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ทรงมีพระบรมราชวินิจฉัย เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย และการออกเสียงภาษาไทยให้ถูกต้อง เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2502 ความว่า.....

.....ในปัจจุบันนี้ ปรากฏว่าได้มีการใช้ถ้อยคำออกจะฟุ่มเฟือยและไม่ตรงกับ ความหมายอันแท้จริงอยู่เนืองๆ ทั้งออกเสียงก็ไม่ถูกต้องตามอักขรวิธีถ้า ปล่อยให้เป็นดังนี้ ภาษาของเราจะมีแต่ทรุดโทรม ชาติไทยเรามีภาษาของเราใช้เองเป็นสิ่งประเสริฐอยู่แล้วเป็นมรดกอันมีค่าตกทอดมาถึงเราทุกคนจึงมีหน้าที่ต้องรักษาไว้.....

ดังนั้นเพื่อเป็นการสนองพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และเพื่อปลูกฝังให้นักเรียนมีความรัก และเห็นคุณค่าความงามของภาษาไทย จึงมีการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้อักษรไทยได้ถูกต้องทั้งด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ทั้งนี้นอกจากเป็นการสนองพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่มีพระราชประสงค์ให้คนไทยใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องไม่ผิด

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ด้วย โดยกำหนดกิจกรรมให้โรงเรียนดำเนินการ เพื่อพัฒนานักเรียนใน 6 กิจกรรม คือ การคัดลายมือ การออกเสียงภาษาไทยอย่างถูกต้อง การท่องบทอาขยาน และบทร้อยกรองที่ไพเราะในโรงเรียน การย่อความ เรียงความ และการเขียนบท ร้อยกรอง การจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาไทยมุ่งเน้นทักษะทั้งสี่คือ การฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและรวมถึงการสอนภาษาเพื่อ การสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ใน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (กรมวิชาการ.แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนข้อมูลสาร สนเทศ 2544 : 27-30) การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสารให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้องจึงจำเป็นต้องเรียนการอ่านคำต่างๆ ให้ถูกต้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การอ่านในช่วงชั้นที่ 1 ระดับประถมศึกษาปีที่ 1-3 เน้นการอ่านให้ถูกต้องตามมาตราต่างๆ การสะกดคำ การอ่านออกเสียงควบกล้ำ และในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การอ่านแบ่งหลักการอ่านเป็น 3 ประการ คือ การอ่านคำพื้นฐานเพิ่มอีกประมาณ 800 คำ และคำในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การอ่านคำที่มีการ์นต์ อักษรควบ อักษรนำ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 3) จากหลักสูตรทำให้ผู้วิจัย เห็นความสำคัญของการสอนอ่านโดยเฉพาะอย่างยิ่งการอ่านควบกล้ำ ร ล ว ควรจะได้มีการสอน เน้นย้ำเพื่อฝึกทักษะในการออกเสียงให้ชัดเจนเพื่อเป็นพื้นฐานในการสื่อสารในวันข้างหน้า และจาก การที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนมานาน 25 ปี ได้พบปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน ส่วนมากไม่ชัดเจน และจากการประเมินการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนในระดับช่วง ชั้นที่ 1 โดยได้รับความร่วมมือจากครูผู้สอนภาษาไทยในโรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ จำนวน 5 ท่าน ประเมินการอ่านออกเสียงของนักเรียนว่ามีปัญหาอะไรบ้างพบว่า ปัญหาคือการอ่านออกเสียงควบ กล้ำ ร ล ว ไม่ชัดเจนและผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากครูผู้สอนภาษาไทยในระดับช่วงชั้นที่ 1 ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1-3 สํารวจเบื้องต้นโดยใช้ แบบประเมินการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนัก เรียนพบว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 70 คน อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ได้ 45 คน คิดเป็นร้อยละ 64.28

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 70 คน อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ได้ 47 คน คิดเป็นร้อยละ 67.14

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 98 คน อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ได้ 39 คน คิดเป็นร้อยละ 39.78

จากข้อมูลดังกล่าวพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ มี ปัญหาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว มากกว่าชั้นอื่น ๆ

ฉะนั้นการจัดกระบวนการเรียนรู้สามารถจัดการเรียนเพื่อให้เกิดการพัฒนาในด้านการอ่าน ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ให้ถูกต้องสามารถทำได้หลายวิธีเช่น การใช้เทปเสียง การใช้วี ดีทัศน์ การใช้แม่แบบ เป็นต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจที่จะใช้เทคนิคแม่แบบซึ่งแม่แบบนั้นมี 2 ชนิด (Bandura. 1977:40-51) ซึ่งอาจเป็นคำพูด เอกสาร หรือการใช้ไฮดทัศน์วัสดุ เช่น วิทยู โทรทัศน์

(Bandura. 1977:40-51) ซึ่งอาจเป็นคำพูด เอกสาร หรือการใช้โสตทัศนวัสดุ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สไลด์ หรือวี ดีทัศน์ เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ตัวครูผู้สอนเป็นแม่แบบที่มีชีวิต (Live Model) เนื่องจากครูเป็นตัวอย่างที่นักเรียนให้ความรักและศรัทธา มีความมั่นใจในคำสั่งสอนของครูในทุกๆด้าน โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้านทักษะทางภาษา ครูเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดซึ่งกล่าว ว่า.....

“ครูหรือผู้สอนเป็นบุคคลที่สำคัญที่สุดที่จะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้กับนักเรียน เพราะนักเรียนจะเรียนรู้และเลียนแบบจากครูตลอดเวลาถ้าครูท่านใดที่นักเรียนรักและศรัทธามากนักเรียนยิ่งจะจดจำสิ่งที่ครูสอนและเลียนแบบสิ่งที่ครูประพฤติตามไปด้วย ดังนั้นบุคลิกลักษณะ และบทบาทของครูจึงมีอิทธิพลต่อการพัฒนาทักษะทางภาษาในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นอันมาก”

(วรณี โสมประยูร ,2537 : 67)

ในที่นี้ผู้วิจัยได้เสนอแม่แบบตัวครูเพราะเป็นบุคคลที่เด็กให้ความสนใจและทำตามแบบครูซึ่งเคยได้ผลดีมาแล้ว ดังเช่นผลการวิจัยของ เสาวคนธ์ ศรีพุทธดิลก (2537 : 63) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์ดำเนิน อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิจำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง และแบบเว้นระยะ มีคะแนนการอ่านควบกล้ำสูงกว่ากลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งสอดคล้องกับเดอนใจ รงค์โสภณ (2537 : 74) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคลของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านคำป้อ อำเภอควนเชิง จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 24 คน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงเป็นรายบุคคล มีคะแนนสุขภาพส่วนบุคคลสูงขึ้นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่ได้รับการใช้

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เป็นแนวทางในการสอนของครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องของนักเรียนที่ได้รับการอบรมจนมีความชำนาญในการใช้เทคนิคแม่แบบ และนำไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทย ในการฝึกทักษะการอ่านด้านการออกเสียงภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 3

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้อง จำนวน 47 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้อง ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร จำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้เทคนิคแม่แบบ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

นียมศัพท์เฉพาะ

1. การใช้เทคนิคแม่แบบ หมายถึง วิธีการที่ทำให้นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว จากแม่แบบ โดยแม่แบบซึ่งเป็นตัวครูผู้สอนภาษาไทยซึ่งนักเรียนได้รับฟัง สังเกต และเลียนแบบ การอ่านควบกล้ำจากแม่แบบ การใช้เทคนิคแม่แบบมีขั้นตอน 3 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามเกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน และขออาสาสมัครที่เป็นนักเรียนออกมาหน้าชั้นเรียน 2 คน ผู้วิจัยแจกข้อความประโยคที่มีคำควบกล้ำให้นักเรียนอ่านและสังเกตการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนโดยผู้วิจัยอ่านประโยคที่มีคำควบกล้ำ ร ล ว ที่ถูกต้อง ผู้วิจัยชี้แจงให้เห็นความแตกต่างของการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบมีขั้นตอนดังนี้

2.1 ผู้วิจัยเสนอภาพอวัยวะปากที่แสดงตำแหน่งที่เกิดเสียง ร ล ว โดยให้ดูรูปภาพแล้วฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

2.2 ผู้วิจัยเสนอแม่แบบ โดยครูผู้สอนชูบัตรคำพร้อมกับอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง แล้วผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านออกเสียง ตามเสียงครูผู้สอน ให้นักเรียนอ่านทีละคนตามบัตรคำ จนครบทุกคน ถ้านักเรียนอ่านได้ ผู้วิจัยก็กล่าวชมเชย ถ้าอ่านไม่ได้ก็ให้กำลังใจ และฝึกซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

2.3 ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มนักเรียนจาก 8 คนเป็นกลุ่มละ 2 คนรวม 4 กลุ่ม แล้วผลัดกันฝึก การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ในแต่ละกลุ่มแข่งขันกัน หลังจากนั้นมาทดสอบกับผู้วิจัย โดยลงบันทึกการอ่านของแต่ละคนไว้เป็นหลักฐาน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยแต่ละกลุ่มส่งตัวแทน หรือออกมาพูดทั้งกลุ่ม ถ้าหากพูดไม่ชัดให้กลับไปฝึกทบทวนเป็นการบ้านอีกครั้งหนึ่ง หลังจากนั้นให้นักเรียนในกลุ่มทดลองทุกคนไปฝึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ที่บ้าน

2. การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว หมายถึง การที่นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจนของคำที่มีพยัญชนะต้น ควบกับพยัญชนะ ร ล ว เป็นคำควบกล้ำ ประสมสระเดียวกันออกเสียงควบกล้ำเป็นพยางค์เดียวกัน โดยออกเสียงวรรณยุกต์ตามพยัญชนะตัวหน้า ในรูปประโยคได้ถูกต้อง

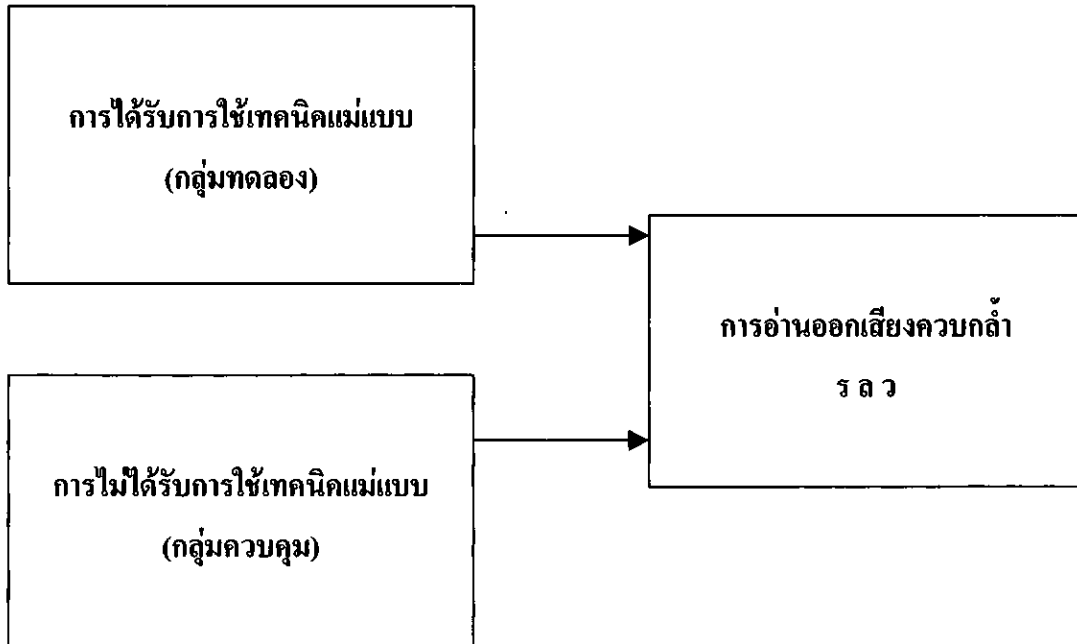
3. กลุ่มทดลอง หมายถึง นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ จำนวน 8 คน

4. กลุ่มควบคุม หมายถึง นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ จำนวน 8 คน

กรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง หลังจากไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและได้นำเสนอตามหัวข้อข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านควบกล้ำ ร ล ว

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านควบกล้ำ ร ล ว

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.1.1 ความหมายของแม่แบบ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2528 : 79) กล่าวถึงการใช้เทคนิคแม่แบบว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลที่สังเกต ฟัง หรือ อ่าน เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลหรือสัญลักษณ์แทนบุคคลแล้วประมวลเป็นข้อมูลในการแสดงพฤติกรรมของตนต่อไป

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 61) แม่แบบหรือตัวแบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นบรรทัดฐานเป็นแบบ หรือเป็นแนวทางในการเปรียบเทียบและเป็นแบบอย่างในการเลียนแบบ

แบนดูรา (Bandura. 1968 : 99 – 108) กล่าวว่าเทคนิคแม่แบบ หมายถึง กลวิธีในการสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่ โดยผู้สังเกตหรือประสงค์จะเลียนแบบสังเกตพฤติกรรมจากตัวแบบที่ผู้สังเกตหรือผู้ที่ประสงค์จะเลียนแบบสนใจ

สรุป เทคนิคแม่แบบ หมายถึง สิ่งที่เป็นแบบอย่างที่ดีเป็นบรรทัดฐานให้เป็นตัวอย่างในการนำมาเป็นแนวทางในการเลียนแบบ แล้วเกิดพฤติกรรมของตนต่อไป

1.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานการวิจัยครั้งนี้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social – Learning Theory) ของแบนดูรา (Bandura. 1977 : 10 – 29) ซึ่งอธิบายแนวความคิดที่สำคัญในการเรียนรู้ทางสังคมไว้ดังนี้คือ

พฤติกรรมของบุคคล เกิดจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม ผู้

เรียนจะเลียนแบบตัวแบบ การเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการตอบสนองและปฏิกิริยาต่าง ๆ ของตัวแบบ สภาพแวดล้อมตัวแบบ ผลกรรมที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบ ความน่าเชื่อถือของตัวแบบ ความมีชื่อเสียงของตัวแบบ ฯลฯ ผลจากการสังเกต จะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลมาจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่างๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์พฤติกรรมกับผลที่เกิดขึ้น ความรู้ที่มนุษย์เรียนรู้จะกลายเป็นความเชื่อที่มีผลในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เมื่อมนุษย์เรียนรู้ว่าเหตุการณ์ใดเกิดตามเหตุการณ์ใดอย่างไร เมื่อประสบเหตุการณ์หนึ่งมนุษย์ก็จะเกิดความคาดหวัง เกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมาได้ ทำให้เกิดความดีใจ ความกังวล ความกลัวขึ้นล่วงหน้า ความคาดหวังนี้ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง ให้เกิดผลตามที่ตนปรารถนา

1.1.3 กระบวนการเรียนรู้จากแม่แบบ

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 22 – 27) กล่าวถึง กระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้จากแม่แบบโดยกระบวนการสังเกต (Observation Learning) ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้อื่น เช่น การไต่ยีนคำบอกเล่า การไต่ยีนข่าวสารบันเทิง ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางอ้อม และจะเป็นข้อมูลที่บุคคลนำมาพิจารณาสำหรับการกระทำพฤติกรรมใหม่ในอนาคต ผู้ที่ช่างสังเกตและช่างคิดก็จะมีโอกาสเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่าและลึกซึ้งกว่า และผู้เรียนที่ประสบตัวอย่างหรือแบบอย่างที่แตกต่างกันก็จะเกิดการเรียนรู้ที่ต่างกันด้วย เมื่อบุคคลได้เห็นตัวแบบก็จะสามารถรับรู้สัญลักษณ์เหล่านี้จะชี้้นำให้แสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม การเรียนรู้จากแม่แบบประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการคือ

1. ความสนใจ (Attention Process) เป็นกระบวนการรับรู้ลักษณะสำคัญของตัวแบบอย่างละเอียดที่สุดโดยการสังเกตและรวบรวมสิ่งที่รับรู้มาเป็นขั้นตอน บุคคลจะไม่สามารถเรียนรู้ได้เลยถ้าขาดความสนใจ และขาดความรู้ พฤติกรรมที่แม่แบบแสดงออก สิ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการนี้คือ

- 1.1 ลักษณะของแม่แบบ แม่แบบมีความเด่นชัดเจนน่าสนใจ มีความดึงดูดใจสูงไม่ซับซ้อนจะมีโอกาสทำให้ผู้สังเกตสนใจได้มาก นอกจากนี้ถ้าพฤติกรรมกิจกรรมและพฤติกรรมของแม่แบบมีความสำคัญใกล้เคียงกับผู้สังเกตจะมีแนวโน้มทางจิตใจให้ผู้สังเกตมากขึ้น

- 1.2 ลักษณะของผู้สังเกต กระบวนการนี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในด้านการสังเกต การรับรู้ การรวบรวมและตีความจากพฤติกรรมของแม่แบบ รวมทั้งความสนใจพฤติกรรมของแม่แบบ

2. การเก็บจำ (Retention Process) ในการเรียนรู้โดยการสังเกตบุคคลไม่สามารถเรียนรู้ได้มาก ถ้าปรารถนาจากการเก็บจำ กระบวนการนี้เป็นการรวบรวมรูปแบบพฤติกรรมของแม่แบบที่ได้สังเกตทุกครั้ง แล้วนำมาวางรูปแบบของพฤติกรรมที่เด่นชัดเป็น

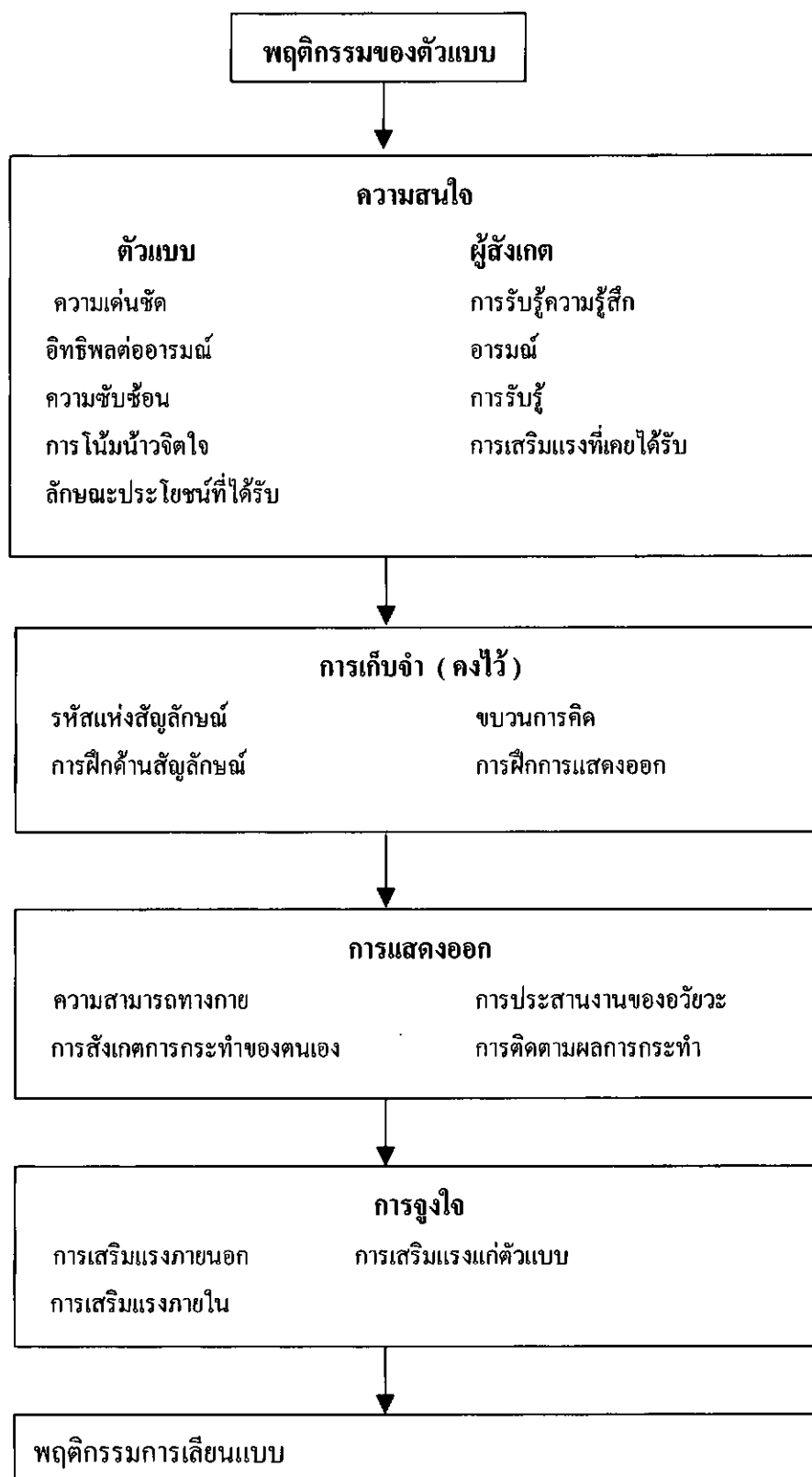
รูปลักษณ์ (Symbolic Coding) ที่จะช่วยให้พฤติกรรมของตัวแบบได้แม้จะเห็นตัวแบบในช่วงระยะเวลาสั้นๆ ก็ตาม การเก็บจำในรูปลักษณ์กระทำได้ 2 ลักษณะ คือ มโนภาพ (Imaginal Coding) และภาษา (Verbal Coding) การเก็บจำในรูปมโนภาพจะง่ายเมื่อมีการเสนอแม่แบบให้เห็นบ่อย ๆ ส่วนการเก็บจำในรูปภาษาให้ข้อมูลที่มากพอและง่ายต่อการสะสมความรู้ที่ได้มา นอกจากนี้การฝึกคิดหรือการกระทำตามแม่แบบยังช่วยให้การเรียนรู้จากการสังเกตได้ผลดียิ่งขึ้น การเลียนแบบจึงอาจเกิดขึ้นตามการกระทำของแม่แบบโดยตรงทันทีหรืออาจเกิดขึ้นหลังจากสังเกตแม่แบบมาแล้วระยะหนึ่ง

3. การแสดงออก (Motor Reproduction Process) ระดับความคิดและความซับซ้อนของพฤติกรรม ในระยะแรกการดัดแปลงสัญลักษณ์ให้เป็นการกระทำที่เหมาะสมนั้นทำได้ยาก แต่เมื่อทราบข้อบกพร่องของระหว่างสัญลักษณ์กับการดัดแปลงให้เป็นพฤติกรรมก็จะช่วยให้การกระทำตามตัวแบบในคราวต่อไปนี้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น การแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเป็นการปรับปรุงทักษะพื้นฐานที่มีอยู่ด้วยการให้ตัวแบบและฝึกฝน

ในปัจจุบันมีข้อมูลแสดงว่าการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ ของมนุษย์เกิดจากกระบวนการสังเกตตัวแบบ ซึ่งผู้เรียนค่อย ๆ ปรับพฤติกรรมของตนตามที่ได้พบเห็นทีละขั้นตอนจนพบแบบแผนที่เหมาะสมที่สุด

4. การจูงใจ (Motivational Process) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้มากับการแสดงออก เพราะในชีวิตจริงบุคคลไม่สามารถจะทำตามแม่แบบได้ทั้งหมดบุคคลจึงเลือกที่จะกระทำตามแม่แบบเมื่อการกระทำนั้น ก่อให้เกิดผลดีมากกว่าพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลเสียการประเมินคุณค่าของพฤติกรรมของแม่แบบโดยผู้สังเกตเป็นไปในรูปของการรับเอาสิ่งที่ตนพอใจยอมรับสิ่งที่ตนไม่เห็นด้วย

สถานการณ์ของการเรียนรู้ด้วยการสังเกตหรือการเรียนรู้จากตัวแบบต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหลายดังกล่าวมาแล้ว พฤติกรรมการเลียนแบบที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นด้วยการจัดวางรูปแบบองค์ประกอบการเรียนรู้จากตัวแบบอย่างเหมาะสมโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวแบบอย่างแท้จริงจนสามารถจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ และประกอบพฤติกรรมของตัวแบบได้ในที่สุด องค์ประกอบของการเรียนรู้โดยการสังเกตทั้ง 4 ประการ คือ เขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของการเรียนรู้ด้วยการสังเกตตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura. 1977 : 23)

1.1.4 ลักษณะสำคัญของแม่แบบ

การเรียนรู้ของเด็กจากแม่แบบนั้น เด็กจะเรียนรู้โดยแม่แบบทำหน้าที่เป็นสิ่งเร้า และเป็นสื่อกลางให้ผู้เรียนสังเกตและเลียนแบบพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย แบนดูรา (Bandura. 1977 : 40 – 51) แบ่งแม่แบบเป็น 2 ชนิด คือ แม่แบบจากตัวจริงกับแม่แบบที่เป็นสัญลักษณ์ซึ่งอาจเป็นคำพูด เอกสาร หรือการใช้โสตทัศนวัสดุ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สไลด์ หรือ วี ดีทัศน์ เป็นต้น ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้ตัวครูผู้สอนเป็นแม่แบบที่เป็นแม่แบบจากตัวจริง เนื่องจากครูเป็นตัวอย่างที่นักเรียนให้ความรักและศรัทธาต่อตัวผู้สอนมีความมั่นใจในคำสั่งสอนของครู

1.1.5 กลวิธีในการเรียนรู้จากตัวแบบ

ในการนำทฤษฎีแม่แบบของแบนดูราไปใช้เพื่อให้ผู้สังเกตเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้นนั้น แบล็คแมน และ ซิลเบอร์แมน (Blackman and Silberman. 1975 : 57) ได้สรุปเพื่อนำไปใช้ได้ดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้
2. มีแบบซึ่งแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้ที่เหมาะสม
3. ให้แรงเสริมกับแม่แบบ เมื่อแม่แบบสามารถแสดงพฤติกรรมที่ต้องการจะให้ผู้สังเกตเรียนรู้ (วัชร ทรัพย์มี 2525 : 121-213) สรุปหลักการเรียนรู้จากตัวแบบไว้ดังนี้
 1. ให้ผู้สังเกตได้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่จากการสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบซึ่งจะช่วยให้ผู้สังเกตได้เรียนรู้ทักษะในการก่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่
 2. ผู้สังเกตอาจจะพอรับรู้วิธีการที่จะนำมาสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก่อนแล้ว แต่ยังไม่สามารถทำได้ จากการสังเกตพฤติกรรมที่แม่แบบแสดงจะช่วยกระตุ้นให้ผู้สังเกตได้แสดงพฤติกรรมที่เรียนรู้มาแล้วนั้น
 3. แม่แบบจะต้องมีลักษณะน่าสนใจ เพื่อเป็นแรงจูงใจหรือส่งเสริมให้ผู้สังเกตเลียนแบบ
 4. หลังจากผู้สังเกตได้สังเกตพฤติกรรมของแม่แบบแล้วนั้น จะจดจำไว้ในความทรงจำเพื่อไปแสดงในอนาคต ควรให้ออกาสผู้สังเกตฝึกฝนพฤติกรรมนั้นแล้วผู้ควบคุมเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สังเกต

ได้มีผู้นำกลวิธีในการเรียนรู้จากตัวแบบ ไปใช้ในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านต่าง ๆ โดยให้สังเกตตัวแบบที่แสดงลักษณะที่พึงประสงค์และตัวแบบได้รับแรงเสริมจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ซึ่งกลวิธีในการเรียนรู้จากตัวแบบสามารถทำได้หลายรูปแบบ

1.1.6 วิธีการให้ตัวแบบ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530 : 61-69) กล่าวว่า วิธีการให้ตัวแบบโดยเสนอตัวแบบที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ เพื่อให้ผู้สังเกตได้สังเกตพฤติกรรมตลอดทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ของตัวแบบผลจากการสังเกตจะทำให้บุคคลนั้นเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ๆที่พึงประสงค์

วิธีการให้ตัวแบบอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การคัดเลือกตัวแบบ

1.1 ตัวแบบจะต้องมีชื่อเสียง มีความน่าสนใจและเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่าเป็นตัวอย่างที่ดี เหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าประสงค์ ซึ่งทำให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่เลียนแบบนั้นมากยิ่งขึ้น

1.2 ตัวแบบควรมีความคล้ายคลึงกัน หรือมีลักษณะหรือคุณสมบัติร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้ดึงดูดความสนใจของผู้สังเกต และจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการเลียนแบบสูงขึ้น เช่น อยู่ในวัยเดียวกัน เป็นเพื่อนกัน เป็นต้น

1.3 ลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบควรจะเป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วยพฤติกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน จะทำให้การเลียนแบบเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและดึงดูดความสนใจของผู้สังเกตได้เป็นอย่างดี

2. การเสนอตัวแบบมีวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 เสนอตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรงโดยจะต้องให้แรงเสริมแก่ตัวแบบและผู้สังเกตเมื่อสามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกับตัวแบบ หรือเกิดพฤติกรรมใหม่ๆ อย่างเหมาะสม

2.2 เสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง โดยสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างจะทำหน้าที่เป็นสัญญาณบอกให้ผู้สังเกตรู้ว่า ถ้าแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้วจะได้รับการเสริมแรง สิ่งเร้าประเภทนี้ควรเสนอควบคู่กับการเสริมแรงจะทำให้เกิดการเลียนแบบเกิดขึ้นอย่างคงทนถาวร และมีประสิทธิภาพ

2.3 เสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างการเสริมแรงทางบวกและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.1.7 การเห็นผลตอบแทนที่ตัวแบบได้รับ

แบนดูรา (Bandura, 1977 : 117-121) ได้สรุปเกี่ยวกับการเสริมแรงแม่แบบ ไว้ว่าในชีวิตประจำวันของคนเราจะต้องสังเกตการกระทำและผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น ซึ่งมีทั้งผลกรรมที่เป็นรางวัล การลงโทษและการไม่สนใจใยดี คนจึงได้รับประโยชน์จากการเรียนรู้วิธีการที่นำมาซึ่งความสำเร็จ และวิธีการที่จะก่อให้เกิดความผิดพลาดจากบุคคลอื่น พอๆกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การได้เห็นผลจากการกระทำของบุคคลอื่นสามารถทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้เช่นเดียวกันกับการกระทำของบุคคลอื่นทำให้แนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมนั้นลดต่ำลงบุคคลอาจได้เห็นตัวอย่างมาก่อนว่าพฤติกรรมของตัวแบบถูกลงโทษทางวาจาหรือทางร่างกายจากบุคคลอื่นและตัวแบบที่แสดงการกระทำที่เป็นการลงโทษตัวเองจากการที่มีพฤติกรรมที่บกพร่อง ซึ่งการได้เห็นตัวแบบการกระทำเช่นนั้นมีผลกระทบต่อบุคคลในการยับยั้งการกระทำในทำนองเดียวกันกับตัวแบบ การได้เห็นตัวแบบวิจารณ์การกระทำบางอย่างของตนว่า ไม่สมควรที่จะให้รางวัลตัวเองจะมีผลในทางลดแนวโน้มที่จะให้รางวัลตัวเองของบุคคลเมื่อกระทำในลักษณะเดียวกัน (Bandura, 1977 ; citing Bandura, 1971)

1.1.8 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ

การใช้วิธีการใดก็ตามย่อมมีทั้งผลดีและผลเสีย ดังนั้นจึงควรทราบข้อดีและข้อจำกัดของการใช้แม่แบบก่อนที่จะนำไปใช้เพื่อป้องกันความผิดพลาด (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 :61-69)

1. ข้อดีของวิธีการให้ตัวแบบ

1.1 ถ้ามีการเสริมแรงแก่ผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้ เช่นเดียวกับตัวแบบ หรือผู้สังเกตสามารถแสดงพฤติกรรมใหม่ ๆ ที่เหมาะสมจะทำความถี่ของการเกิดพฤติกรรมค่อย ๆ สูงขึ้นจะคงทนถาวรยิ่งขึ้น

1.2 การให้ตัวแบบช่วยให้สังเกตหรือผู้เลียนแบบเกิดพฤติกรรมที่ไม่เคยเกิดมาก่อน

1.3 การให้ตัวแบบช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ

1.4 การให้ตัวแบบช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกตที่เคยเรียนรู้มาก่อนและมีแนวโน้มที่จะแสดงออกมา

2. ข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ

2.1 การให้ตัวแบบแต่เพียงอย่างเดียวทำให้การเกิดพฤติกรรมใหม่มีความล่าช้า ด้วยเหตุนี้ควรให้ตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรงทางบวกการให้ข้อมูลย้อนกลับและสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง เพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการสร้างหรือสอนนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.2 การคัดเลือกตัวแบบตลอดทั้งกิจกรรมที่จะให้เลียนแบบผู้คัดเลือกจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าวนี้ เพราะมีฉะนั้นจะทำให้เสียเวลาในการทดลอง

1.1.9 การเสนอแม่แบบโดยตัวครูผู้สอนวิชาภาษาไทย

ครูเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือของเด็กนักเรียน และเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกกว่าเป็นตัวอย่างที่ดี เพราะเป็นผู้ที่ให้ความรู้และให้ทักษะต่าง ๆ กับเด็กนักเรียนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ซึ่งจะทำให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่จะเลียนแบบ ตามกลวิธีในการเรียนรู้จากตัวแบบ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2530 : 61- 69) การคัดเลือกตัวแบบและจากคำกล่าวของ สwana พรพัฒน์กุล (2525 : 2-7) บุคคลที่จะเลียนแบบนั้นจะเริ่มต้นจากคนใกล้ชิดที่สุดแล้วค่อย ๆ ห่างออกไป จากตัวเด็กจะพัฒนาการทางสังคมของเขา ซึ่งครูเป็นบุคคลที่เด็กจะเลียนแบบ เพราะเวลาที่เด็กอยู่กับครูในช่วง 1 วันนั้นมากพอ ดังนั้นความสำคัญของครูจึงเป็นตัวแบบให้แก่เด็กที่ดี เพราะครูมุ่งหวังให้เด็กบรรลุวัตถุประสงค์ของการออกเสียงให้ถูกต้อง

สรุป การเรียนรู้โดยการให้แม่แบบ ใช้กระบวนการเรียนรู้จากการสังเกต เป็นวิธีการหนึ่งในการส่งเสริมให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ใกล้เคียงกับพฤติกรรมของตัวแบบได้ ซึ่งทั้งนี้ต้องผ่านขั้นตอนของกระบวนการเรียนรู้ด้วยการสังเกต 4 ขั้น ที่ได้รับการวางรูปแบบอย่างเหมาะสม คือ กระบวนการใส่ใจกระบวนการเก็บจำ กระบวนการกระทำและกระบวนการจูงใจ ใน

งานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะอาศัยทฤษฎีนี้เป็นแนวทางในการจัดกระทำกับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างโดยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวแบบอย่างแท้จริงโดยให้สังเกต ออกเสียงตามตัวแบบได้รวมทั้งตั้งใจอย่างเหมาะสมและเพียงที่จะทำให้ผู้สังเกตตอบสนองหรือเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบได้ในที่สุด

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

1.2.1 งานวิจัยในต่างประเทศ

ฮิคส์ (Hick. 1965 : 97) ได้ใช้ตัวแบบประเภทสัญลักษณ์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการเลียนแบบที่เกิดจากการได้เห็นตัวแบบที่ก้าวร้าว (Aggressive Models) โดยให้เห็นตัวแบบจากภาพยนตร์เขาได้ศึกษาเด็กอายุ 3 ปี 5 เดือน – 6 ปี 4 เดือน จำนวน 60 คน ชาย 30 คน หญิง 30 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เห็นตัวแบบเป็นผู้ชาย กลุ่มที่ 2 ให้เห็นตัวแบบเป็นผู้หญิง กลุ่มที่ 3 ให้เห็นตัวแบบเป็นเด็กชายวัยเดียวกัน กลุ่มที่ 4 ให้เห็นตัวแบบเป็นเด็กหญิงวัยเดียวกัน กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการทดลองปรากฏว่า เด็กจะเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวมากที่สุด เมื่อเห็นตัวแบบเป็นเด็กชายวัยเดียวกัน และก้าวร้าวน้อยที่สุดเมื่อเห็นตัวแบบเป็นผู้ใหญ่ชาย

แบนดูรา กรูเซค และเมนเลฟ (Bandura, Gruset and Menlove. 1966) ได้ศึกษาผลของชบวนการสร้างสัญลักษณ์ที่มีต่อการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบที่ให้กับเด็ก ในระดับ อายุ 6 – 8 ปี จำนวน 72 คน ในจำนวนนี้เป็นเด็กชาย 36 คน และ เด็กหญิง 36 คน โดยให้กลุ่มตัวอย่างดูตัวแบบจากภาพยนตร์ ซึ่งฉายให้เห็นวิธีการเล่นของเล่นต่าง ๆ ของตัวแบบด้วยวิธีการที่แปลกและใหม่กว่าที่เด็กเคยเล่นกัน กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มแรกจะได้รับการแนะนำให้เรียกชื่อการกระทำทุกอย่างของตัวแบบ กลุ่มที่สองจะต้องนับตัวเลข 1, 2, 3, 4, 5 ไปพร้อม ๆ กัน ในขณะที่ตัวแบบนั้น และกลุ่มที่สามให้ตัวแบบแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แล้วให้ผู้สังเกตแสดงวิธีการเล่นตามที่ได้ดูมา ผู้ถูกทดลองแต่ละกลุ่ม จะได้รับรางวัลเมื่อแสดงได้เมื่อตัวแบบ แต่อีกครั้งหนึ่งจะไม่ได้รับรางวัลเลย ผลการศึกษาพบว่าเด็กกลุ่มที่หนึ่งที่ฝึกเรียกชื่อการกระทำของตัวแบบ จะสามารถเลียนแบบพฤติกรรมตัวแบบได้ดีกว่ากลุ่มที่สอง ที่ต้องนับตัวเลข และกลุ่มที่สามที่ให้ดูตัวแบบอย่างเดียว ทั้งนี้ผลของทั้งสามกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 2.18$, $P = .025$) สำหรับเด็กชายจะสามารถเลียนแบบได้ดีกว่าเด็กหญิงแต่พบว่าการให้รางวัลและการไม่ให้รางวัลไม่แสดงผลแตกต่างกันแต่อย่างไร

มิดลสกี และคนอื่น ๆ (Midlasky and others. 1973 : 321 – 323) ได้ศึกษาผลของตัวแบบและรางวัลต่อการฝึกฝนให้เกิดพฤติกรรมเอื้อเฟื้อ (Altruistic Behavior) โดยศึกษาเด็กหญิงเกรด 6 จำนวน 72 คน ให้เห็นตัวแบบ 3 ชนิด ได้แก่ ตัวแบบที่เอื้อเฟื้อ ตัวแบบที่เป็นกลาง และตัวแบบที่ละโมภผู้วิจัยสร้างสถานการณ์ให้ผู้ถูกทดลองเล่นเกมอย่างหนึ่ง เมื่อเล่นชนะจะได้รับรางวัลเป็นสิ่งของซึ่งมีค่าเท่ากับเงิน 4 เซนต์ หลายชิ้น เมื่อผู้ทดลอง ได้แสดงพฤติกรรมเอื้อเฟื้อตามที่ต้องการ ผู้ทดลองก็จะให้รางวัลเป็นคำพูด ยกย่อง ผลการทดลอง ปรากฏว่า ตัวแบบและรางวัลที่เป็นคำพูดยกย่องมีอิทธิพลอย่างยิ่งต่อการปลุกฝังให้เด็กเกิดพฤติกรรมเอื้อเฟื้อ

แวน เดล พอล ไอวาทา ไอแวนลิก เพจ นีฟ และ วิทนี (Van Del Pol Iwata, Ivancic, Page, Neef, and Whitney, 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ การให้ตัวแบบในการสอน พฤติกรรมใหม่ คือทักษะในการรับประทานอาหารในภัตตาคาร โดยศึกษานักเรียนชาย จำนวน 3 คน อายุระหว่าง 17 – 22 ปี มีระดับเซวาร์ปัญญาอยู่ระหว่าง 46 – 47 เป็นโรคลมบ้าหมูอยู่เสมอ และมีอารมณ์แปรปรวนอยู่เสมอ โดยให้ตัวแบบจาก สไลด์ และการแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) ผลการทดลองพบว่า ตัวแบบตัวเสริมแรงทางสังคมที่เป็นคำพูดยกย่องมีอิทธิพลต่อการ สร้างทักษะในการรับประทานอาหารในภัตตาคาร

อีเกิล ริชแมน และโคเกิล (Egel, Richman, and Koegel. 1981) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ต้นแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน และอยู่ในวัยเดียวกับผู้ที่ประสงค์จะให้เลียนแบบ โดยศึกษานักเรียนจำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ขวบ ถึง 7 ขวบ 9 เดือน กำลังเรียนอยู่ชั้นเรียนที่ต้องให้การสอนซ่อมเสริมเป็นพิเศษ ทั้ง 4 คน เป็นนักเรียนที่มีคุณลักษณะที่ เรียกว่า ออทิสติก โดยใช้วิธีทดลอง คือ วิธีหลายเส้นฐานข้ามบุคคล ผลการทดลองพบว่า การใช้ ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุไล่เลี่ยกัน และเป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกันกับผู้ รับการทดลอง ตลอดทั้งการเสริมแรงแก่ตัวแบบจะทำให้ประสิทธิภาพการเลียนแบบของพฤติกรรมที่พึงประสงค์มีประสิทธิภาพสูง อีกทั้งพฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการให้เลียนแบบนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และแม้ในช่วงที่นำตัวแบบออกไปพฤติกรรมการตอบสนองที่พึงประสงค์ก็ยังคงเกิดขึ้นต่อไป

1.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประเสริฐศรี เอ้อกรินทร์ (2524 : 52 – 53) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเลย จังหวัดเลย จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แบบทดสอบ วัดทัศนคติเชิงจริยธรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์กับแม่แบบ ซึ่งเป็นสไลด์การ์ตูนประกอบเสียง 5 เรื่อง ดำเนินการให้แม่แบบแก่กลุ่มทดลอง จำนวน 5 ครั้ง ใช้เวลา 5 วันติดต่อกัน วันละ 1 ชั่วโมง ผลการทดลองปรากฏว่า กลุ่มทดลองซึ่งได้รับแม่แบบมีจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กันยา ประสงค์เจริญ (2524 : 31 – 32) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดสมุทรปราการ ปีการศึกษา 2544 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้คือตัวแบบวัดทัศนคติความมีวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบและ “แม่แบบ” ซึ่งเป็นนิทานประกอบหุ่น 7 เรื่อง โดยให้กลุ่มทดลองชมแม่แบบจากการแสดงหุ่นตามบทนิทาน จำนวน 7 ครั้ง ๆ ละ 1 ชั่วโมง โดยใช้เวลาแต่ละครั้งห่างกันครั้งละ 1 วัน ผลการทดลองพบว่าทั้งกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมมีการพัฒนาวินัยในตนเองในด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงขึ้นที่ระดับ .01 แต่ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มทดลองมี

การพัฒนาตนเอง ด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญสถิติที่ระดับ .01

กษมา จันทร์แต่งผล (2535 : 66) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคกับแม่แบบกับชุดพัฒนาความขยันหมั่นเพียร ที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างมี จำนวน 16 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบเรื่องความขยันหมั่นเพียรในการเรียน มีความขยันหมั่นเพียร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เสาวคนธ์ ศรีพุทธดิลก (2535 : 66) ได้ศึกษาผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคุมกับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์ดำเนิน อำเภอหนองบัวแดง จังหวัดชัยภูมิ กลุ่มตัวอย่างมี จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคุมกับการเสริมแรงแบบต่อเนื่องและแบบเว้นระยะ มีคะแนนการอ่านคำควบกล้ำสูงขึ้นมากกว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคุมกับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคแม่แบบสามารถนำมาใช้ในการปรับพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ได้แก่ จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ วินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ เรื่องความขยันหมั่นเพียร การอ่านคำควบกล้ำ และสุขภาพส่วนบุคคล

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว

2.1.1 ความหมายของการอ่าน

บันลือ พฤษะวัน. (2522 : 80) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง “ การแปลตัวอักษร (สัญลักษณ์) ออกมาเป็นคำพูด (เสียง) และมีความหมายที่ใช้สื่อความคิดระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน (ผู้ฟัง) ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นต้องออกเสียงเข้าใจความหมายกันได้ ”

รัตมี บุญญะสิทธิ์ (2523 : 29 – 30) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า หมายถึง กระบวนการที่ซับซ้อน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้และเข้าใจตัวอักษรออกมาเป็นความคิดความรู้สึกและจินตนาการ แล้วนำความคิดนั้นไปใช้ให้เกิดประโยชน์

ตีฆานท์ (สายใจ เกตุชาญวิทย์. 2527 ; อ้างอิงจาก Dechant. 1964 : 1-2) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายความหมายดังนี้ คือ

การอ่าน คือ กระบวนการของความรู้สึก เขากล่าวว่าการอ่านต้องการใช้ความรู้สึกโดยเฉพาะในการมองเห็น ผู้อ่านจะมีปฏิกิริยาต่อสัญลักษณ์ที่เห็นซึ่งสัญลักษณ์นั้นจะต้องอ่านได้และมองเห็นอย่างชัดเจนและจะต้องมีแสงสว่างเพียงพอ

2.1.2 หลักการและขั้นตอนในการสอนอ่าน

แฮร์ริส และซีเพย์ (Harris and Sipay. 1979 : 141 – 142) กล่าวว่าในการสอนอ่านนั้นครูผู้สอนควรยึดหลักการสอนดังนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกสนาน
2. การสอนอ่านที่เป็นระบบนั้น ต้องใช้ทักษะการอ่านที่เหมาะสมอย่างใด อย่างหนึ่ง เช่น ระดับประถมิฝึกอ่านเพื่อพัฒนาด้านคำศัพท์ ทักษะการค้นหาความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเพียงพอ เช่น ฝึกอ่านออกเสียง อ่านในใจ หรือฝึกผู้เรียนอ่านด้วยตนเอง ครูเป็นผู้ฝึกก็ควรฝึกให้ผู้เรียนหัดอ่านด้วยตนเองอย่างละเท่า ๆ กัน
4. บทเรียนและกิจกรรมสนองความแตกต่างแต่ละบุคคล เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถในการอ่านไม่เท่ากัน
5. ให้ความเอาใจใส่ผู้เรียนที่มีปัญหา ต้องใช้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของเขาเหล่านั้น
6. ควรมีแผนงาน เพื่อสนับสนุนการอ่านของผู้เรียนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงมัธยม

2.1.3 ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการอ่าน

ความสามารถในการอ่านนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับฝึกฝนแล้ว ยังต้องมีปัจจัยอื่น ๆ มาเกี่ยวข้องด้วย ดังนี้

2.1.3.1 ความพร้อมในการอ่าน

สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จได้อย่างดียิ่งขึ้น “ความพร้อม” เพราะถ้านักเรียนถูกบังคับให้เรียนทักษะใดทักษะหนึ่งโดยที่ยังไม่มีวุฒิภาวะเพียงพอ นั้น ย่อมก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี ดีเรค (Derek) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความพร้อมในการอ่านไว้ดังนี้

1. ความพร้อมทางด้านร่างกาย ซึ่งประกอบด้วย วุฒิภาวะ ความเจริญทางสมอง ประสาทตา การได้ยิน และอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการพูด เป็นต้น
2. ความพร้อมทางด้านสติปัญญา หมายถึง ความสามารถทางสมอง ซึ่งแต่ละคนมีไม่เหมือนกัน
3. ความพร้อมทางด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งประกอบด้วยพื้นฐานภาษาจากที่บ้านและประสบการณ์ทางสังคมที่ได้รับ (สะอาด บุญยงค์. 2527 : 25 ; อ้างอิงจาก Derek. 1971)

2.1.3.2 ลักษณะของเด็กที่มีความพร้อมในการอ่าน จะต้องมีส่วนประกอบที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. พัฒนาการทางร่างกาย เช่น ความเป็นปกติของสายตาในการมองเห็น หู สามารถจะแยกเสียงที่ใกล้เคียงกันได้หรือยัง มือแข็งแรงพอที่จะจับและเปิดหนังสือโดยไม่ให้หน้าจิกขาดแล้วหรือยัง เป็นต้น

2. พัฒนาการทางสติปัญญา ได้แก่ ความสามารถด้านสติปัญญาในการสัมผัส ความรู้ต่างๆเข้าด้วยกันประกอบด้วยความสามารถด้านความเข้าใจ แปลความหมายอื่น ๆ เช่น ความจำ สามารถจำคำที่ครูจัดไว้ให้ได้หรือไม่

4. พัฒนาการทางอารมณ์และสังคม เช่น เด็กเล็กหรือทำงานร่วมกับเพื่อนได้หรือไม่ รู้จักแบ่งปันสิ่งของให้เพื่อนแล้วหรือยัง และมีอารมณ์คงที่มากน้อยเพียงใด เป็นต้นว่า ครูให้แสดงบทบาทสมมุติจากเรื่อง que อ่านร่วมกัน เด็กยอมรับที่จะเล่นด้วยกันหรือไม่ มีการเกี้ยวพาราสี หรือ แสดงความไม่พอใจหรือไม่ (เสริมศรี หอทิมาวารกุล. 2526 : 361)

2.1.4 ความมุ่งหมายของการสอนอ่านในระดับประถมศึกษา

หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กำหนดจุดประสงค์การอ่านไว้ดังนี้

(กระทรวงศึกษาธิการ. 2544 : 7-10)

1. อ่านได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว รวดเร็ว
2. อ่านจับใจความและเข้าใจถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่ต้องย่อนหน้าย่อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในเรื่อง รุรายละเอียดสามารถขยายความได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิเคราะห์เรื่องที่อ่าน
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุขมิบ
9. เข้าใจจุดประสงค์และเจตคติของผู้เขียนได้

จากจุดประสงค์ของการอ่านในระดับประถมศึกษาดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนอ่านก็เพื่อให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่านและสามารถอ่านได้ถูกต้อง

2.1.5 การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

การอ่านออกเสียงควบกล้ำนับเป็นลักษณะพิเศษอย่างหนึ่งของภาษาไทยซึ่งออกเสียงพยัญชนะ 2 เสียงพร้อมกัน ประเทือง คล้ายสุบรรณ (2529 : 118 - 119) ให้ความหมายของคำควบกล้ำว่า หมายถึง พยัญชนะใด ๆ ที่เขียนควบพยัญชนะ ร ล ว ให้อ่านออกเสียงควบกล้ำกันการอ่านอักษรควบกล้ำอ่านได้ 2 ประเภท คือ

1. อ่านอย่างควบแท้ หมายถึง อ่านออกเสียงพยัญชนะตัวต้นและพยัญชนะต้นควบพร้อมกัน เช่น

กรีดกราย	อ่านว่า	กรีด - กราย	ใกล้ไกล	อ่านว่า	ใกล้ - ไกล
ครู	อ่านว่า	ครู	ครอบครอง	อ่านว่า	ครอบ - ครอง
คลาย	อ่านว่า	คลาย	ขรม	อ่านว่า	ขรม
ขวกไขว่	อ่านว่า	ขวก - ไขว่	ประปราย	อ่านว่า	ประ - ปราย
จันทรา	อ่านว่า	จัน - ทรา			

2. อ่านอย่างควบไม่แท้ มี 2 แบบ คือ

2.1 อ่านออกเสียงเฉพาะพยัญชนะตัวต้น ไม่ออกเสียงควบ เช่น

จริง	อ่านว่า	จิง	ไจ้	อ่านว่า	ไจ้
เศร้า	อ่านว่า	เส้า	ศรัทธา	อ่านว่า	สัด - ธา
ใสรั	อ่านว่า	ไส้	สระ	อ่านว่า	สะ
สรง	อ่านว่า	สง	สร้าง	อ่านว่า	ล้าง

2.2 อ่านเสียงแปรไปเป็นพยัญชนะอื่น ได้แก่ พยัญชนะควบ “ทร” ออกเสียงเป็น “ช” เช่น ทรวดทรง ทรวดโทรด พุทรา ฉะเชิงเทรา เป็นต้น

2.1.6 ปัญหาในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ

ปัญหาการอ่านออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ (ชลธิรา กลัดอยู่. 2517 : 49) มีลักษณะดังนี้ คือ

1. พวกที่ใช้อักษร ร และ ล ควบกล้ำ ดังนี้ ร เป็นพยัญชนะ ล้วน ร ล เป็นพยัญชนะข้าง ล้วน ลักษณะปลายลิ้นจรดโคนลิ้น ลิ้นงอและม้วนให้ลมออกมาข้างลิ้น ได้แก่ กร กล ขร ชล คร คล พร ปล พร และ ผล คำเหล่านี้ส่วนใหญ่ผู้ที่ออกเสียง ร ล ไม่ชัดเจนจะมีปัญหาคือ ออกเสียงที่มีอักษร ร ล ควบกล้ำไม่ชัดเจนไปด้วยจะออกเสียงสลับกัน เช่น ปลาบปลื้ม เป็น ปราบปลื้ม พรวดพราด เป็น พลวดพลาด เป็นต้น หรือไม่ออกเสียง ร ล ที่ควบกล้ำอยู่เลย เช่น ตรง เป็น ดง เพราะจะออกเสียงได้ง่ายกว่าและไม่ได้รับการฝึกฝนออกเสียงที่ถูกต้อง เมื่อเคยชินเข้าก็พอในที่จะออกเสียงตามสบายไม่ต้องระวังลิ้นหรือห่อลิ้น เราจึงมักได้ยินคำเหล่านี้อยู่เสมอ...จะบับปุงเปี่ยนแปงปะเทศ

2. การออกเสียงสับกันของอักษร ว ควบกล้ำ เป็นพยัญชนะกึ่งสระออกเสียงที่ริมฝีปาก คล้ายกับออกเสียงสระอู ได้แก่ กว ขว และ คว การออกเสียงบางคนมีสับเสียงกันมากคือ ขว หรือ คว ออกเสียงเป็น กว เช่น กวัน เป็น กวัน ควาย เป็น กราย เป็นต้น มักจะเป็นพวกที่พูดภาเถินและท้องถิ่นของตนไม่มีหน่วยเสียงนั้น ส่วนพวกที่ออกเสียงคำที่มีอักษร ว ควบกล้ำ สับกับเสียงเดี่ยวที่มีลักษณะคล้ายกัน เช่น ออกเสียง กว คว เป็น ฟ เช่น ท้องฟ้ากว้างและทะเลก็ดูเคว้งคว้างจ้ง เป็น ท้องฟ้าฟ้างและทะเลดูเฟ่งฟ้างจ้ง ออกเสียง ขว เป็น ฝ เช่น หันหน้าไปทางขวาแล้วแขนเสื้อไว้ เป็น หันหน้าไปทางฝาแล้วแขนเสื้อไว้

เหตุที่เป็นเช่นนั้นเพราะเสียง กว ขว คว และ ฟ ฝ นี้มีวิธีออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเมื่อออกเสียงแล้วจะทำให้ผู้ฟังเข้าใจความหมายผิดไปโดยสิ้นเชิง เพราะเป็นคนละหน่วยเสียง

จะเห็นได้ว่าปัญหาการออกเสียงคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำนี้เป็นปัญหาใหญ่และพบเห็นเสมอ จึงได้รับการแก้ไขอย่างจริงจังและใช้เวลาเพียงพอ เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ถูกต้องและมีความชำนาญเป็นอัตโนมัติ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านคำควบกล้ำ

2.2.1 งานวิจัยต่างประเทศ

โลบ (พุนศรี อิมประไพ. 2530 : 46 ; อ้างอิงจาก Loeb. 1957 : 609) ได้ศึกษาจำนวนคำที่เด็กเข้าใจ โดยศึกษากับเด็กเกรด 4 - 6 พบว่าเด็กที่ต่างกันทางสติปัญญาฐานะทางเศรษฐกิจ และระดับการศึกษาของบิดามารดา มีจำนวนคำศัพท์ที่เข้าใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญแต่สำหรับความแตกต่างทางเพศนั้นไม่ทำให้เกิดความแตกต่างในความเข้าใจคำแต่อย่างไร

เบสท์ (Best. 1969 : 3316 - A) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านโดยใช้โปรแกรมการฝึก กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กนักเรียนเกรด 2 - 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนโปรแกรมการฝึกมีผลสัมฤทธิ์ ในการอ่านสูงและเห็นว่าผลดังกล่าวขึ้นอยู่กับโปรแกรมในการฝึก ความเข้าใจในรายละเอียดการใช้โปรแกรมการฝึกและความเข้าใจใส่ของครูด้วย

เดวิดสัน (สุันทา ทองซอน. 2525:37 ; อ้างอิงมาจาก Davidson. 1971:6237 - A) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคำถามของครูกับคำตอบของนักเรียนขณะที่มีกิจกรรมการอ่านแบบธรรมชาติ และแบบให้ใช้ความคิดเชิงวิจารณ์ และความพอใจที่จะแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา ส่วนนักเรียนที่เรียนการอ่านแบบธรรมชาติ ไม่ค่อยได้ใช้ความคิดที่ลึกซึ้งมากมีแนวโน้มที่จะตอบคำถามแบบไม่มีความคิดเชิงวิจารณ์และไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นของตนเองออกมา

สติเวนส์ (Stevens. 1980 : 365) ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านเรื่องที่สนใจของนักเรียนที่มีความสามารถสูงที่มีคะแนนตั้งแต่เปอร์เซนไทล์ที่ 6.3 ขึ้นไป กับนักเรียนเกรด 5 - 6 โดยได้สำรวจความสนใจในการอ่านจากรายงาน 25 เรื่อง ซึ่งมีระดับความสนใจตั้งแต่ 1 - 7 เลือกเรื่องที่นักเรียนสนใจมาให้อ่านแล้วทดสอบความเข้าใจในการอ่านพบว่า เรื่องที่นักเรียนสนใจเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้ง่ายและสะดวกต่อการทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

2.2.2 งานวิจัยในประเทศ

ประเสริฐ เซยชิด (2518 : 113 - 114) ได้ศึกษาและสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษร ร ล ว สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนยานนาเวศวิทยาคม กรุงเทพฯ จำนวน 70 คน ใช้แบบฝึก 15 แบบฝึก ในเวลา 5 ชั่วโมง ผลการวิจัยปรากฏว่า ความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษร ร และ ล ก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบเพิ่มขึ้น

สุตารัตน์ เอกวาณิช (2520 : 25) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยทดลองกับนักเรียนหญิง โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยา จำนวน 70 คน ผลการศึกษาพบว่า แบบฝึกการอ่านคำที่ใช้ ร ล ว ควบกล้ำ จำนวน 21 แบบฝึก เมื่อนำไปใช้กับนักเรียนแล้วทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำเพิ่มขึ้น

วิไลวรรณ วิเศษน้อย (2522 : 48 - 52) ได้ศึกษาและการสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยทดลองกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ จังหวัดอุดรธานี จำนวน 60 คน ใช้แบบฝึก 16 แบบ ฝึก ฝึกในเวลา 10 ชั่วโมง ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำ ร ล ว ก่อนฝึกและหลังฝึกแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าหลังการฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำได้ถูกต้อง

ศรีประภา ปาลสุทธิ (2533 : 44) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยทดลองกับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่านคำที่ใช้อักษรควบได้ถูกต้องมากขึ้นหลังจากการฝึกแล้ว

จากผลงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำโดยการ
ใช้แบบฝึกสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียนได้ และในการศึกษาค้นคว้าใน
ครั้งนี้ผู้วิจัยประสงค์จะใช้เทคนิคแม่แบบโดยครูผู้สอน เพื่อการอ่านออกเสียงควบกล้ำของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ปีการศึกษา 2547 ที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้อง จำนวน 47 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ปีการศึกษา 2547 ที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้องจำนวน 16 คน ซึ่งได้รับการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน โดยมีขั้นตอนในการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยให้ครูผู้สอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ปีการศึกษา 2547 ประเมินการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว นักเรียนทั้งหมด 70 คน
2. ผู้วิจัยนำแบบประเมินการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว มาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์กำหนด แล้วนำคะแนนของนักเรียนทุกคนมาเรียงจากสูงลงมาต่ำ และคัดเลือกเฉพาะผู้มีการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้องได้ จำนวน 47 คน
3. ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจนักเรียนทั้ง 47 คน ในการเข้าร่วมการทดลอง ปรากฏว่านักเรียนสมัครใจทุกคน ผู้วิจัยจึงสุ่มนักเรียนอย่างง่าย มาจำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่งเป็นกลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบประเมินการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
2. แบบบันทึกการสังเกตการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
3. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบบันทึกการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

1.1 ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

1.2 ผู้วิจัยศึกษาและรวบรวมคำที่มีตัวสะกดในหนังสือการประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ทางการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นประโยคที่มีคำควบกล้ำ จำนวน 10 ประโยค

1.3 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภิตา และอาจารย์ดร.พาสนา จุฬรัตน์ ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย วิธีการดำเนินการ แบบทดสอบให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะก่อนนำไปใช้ก่อนการวิจัย

1.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุง แก้ไขแล้วไปทดสอบใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ความยากง่าย และอำนาจจำแนกของแบบทดสอบแต่ละข้อโดยผู้วิจัยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง ให้ 1 คะแนน

นักเรียนที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้อง ให้ 0 คะแนน

1.5 เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง-กลุ่มต่ำ ของฟาน (Fan, 1952 : 6-52) โดยกำหนดเกณฑ์ความยากง่าย (p) อยู่ในช่วง .20 - .80 ได้ค่าความยาก(p)ง่าย อยู่ ระหว่าง .26-.87 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ในช่วง .50 ขึ้นไป ได้ค่าอยู่ระหว่าง .27-.82 จำนวน 60 ข้อ

1.6 นำแบบทดสอบในข้อ 1.5 มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้ KR – 20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson – 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

2. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

2.2 ผู้วิจัยสร้างโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ให้สอดคล้องกับนิยามคำศัพท์เฉพาะจุดมุ่งหมายของการวิจัย จุดประสงค์ เนื้อหา และกิจกรรม

2.3 นำโปรแกรมเทคนิคแม่แบบที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม จำนวน 3 คน ตรวจสอบ เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามคำศัพท์เฉพาะ จุดมุ่งหมายของการวิจัย จุดประสงค์ เนื้อหาและกิจกรรม

2.4 นำโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ ปีการศึกษา 2547 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 8 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของ วัตถุประสงค์และวิธีการดำเนินการตลอดเวลาที่ใช้ในการทดลอง

นำโปรแกรมที่ได้ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 โดยใช้เวลา 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 50 นาที เวลา 09.30 – 10.20 น. ในวันจันทร์ วันพุธ และ วันศุกร์ (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest – Posttest Design ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลอง Randomized Control Group Pretest – Posttest Design

การกำหนดการเข้ากลุ่ม	สอบก่อน	การทดลอง	สอบหลัง
RE	T ₁ E	\bar{X}	T ₂ E
RC	T ₁ C	~	T ₂ C

ความหมายของสัญลักษณ์

R	แทน	กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสุ่ม
E	แทน	กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
C	แทน	กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
\bar{X}	แทน	การได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
~	แทน	การไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
T ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)
T ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)

การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองเป็น 3 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ตอบแบบสำรวจตนเองเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว และแบบสำรวจการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยผู้วิจัย แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนทำการทดลอง (Pretest)

ระยะที่ 2 ระยะทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลอง ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ตามโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้เวลา 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 50 นาที เวลา 09.30 – 10.20 น. ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 16 สิงหาคม 2547 ถึง วันศุกร์ที่ 10 กันยายน 2547

ระยะที่ 3 ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม ตอบแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ และนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่
 - 1.1 ค่ามัธยฐาน (Median)
 - 1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนควอไทล์ (Quartile Deviation)
2. สถิติสำหรับการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ ได้แก่
 - 2.1 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกเป็นรายชื่อของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้เทคนิค 27% กลุ่มสูง – กลุ่มต่ำ ของฟาน (Fan. 1952 : 6 – 52)

2.2 หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยใช้ KR – 20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson – 20)

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง โดยใช้การทดสอบของวิลคอกซ์ (The Wilcoxon Match Pairs Signed – Ranks Test)

3.2 เปรียบเทียบผลต่างของความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบของแมน – วิทนี (The Mann – Whitney U Test) ดังสูตร

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1 (n_1 + 1)}{2} - \sum R_1$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2 (n_2 + 1)}{2} - \sum R_2$$

เมื่อ U_1, U_2	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม
n_1	แทน	จำนวนคนในกลุ่มทดลอง
n_2	แทน	จำนวนคนในกลุ่มควบคุม
$\sum R_1$	แทน	ผลรวมของอันดับข้อมูลจากกลุ่มทดลอง
$\sum R_2$	แทน	ผลรวมของอันดับข้อมูลจากกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้แทนความหมายดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
Mdn	แทน	ค่ามัธยฐานของคะแนน
Mdn _{diff}	แทน	ค่ามัธยฐานผลต่างของค่าคะแนน
Q.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนควอไทล์ของคะแนน
Q.D. _{diff}	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนควอไทล์ผลต่างของคะแนน
T	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของวิลคอกซัน
U	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาในการทดสอบของแมน - วิทนี

ผลการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

1. เปรียบเทียบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงการเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลอง	N	Mdn	Q.D.	T
ก่อนทดลอง	8	9.50	0.50	0**
หลังทดลอง	8	22.50	2.00	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ สามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้เทคนิคแม่แบบสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนให้ถูกต้องได้

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มควบคุมก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มควบคุม	N	Mdn	Q.D.	T
ก่อนทดลอง	8	9.50	0.50	0**
หลังทดลอง	8	12.50	1.50	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบสามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบก็สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนให้ถูกต้องได้ เป็นเพราะในชั่วโมงของการเรียนตามปกติ มีการสอนออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว แต่ไม่ได้ฝึกเน้นตามโปรแกรม จึงมีการพัฒนาขึ้นเล็กน้อย

2. เปรียบเทียบผลต่างของการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ดังผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 4

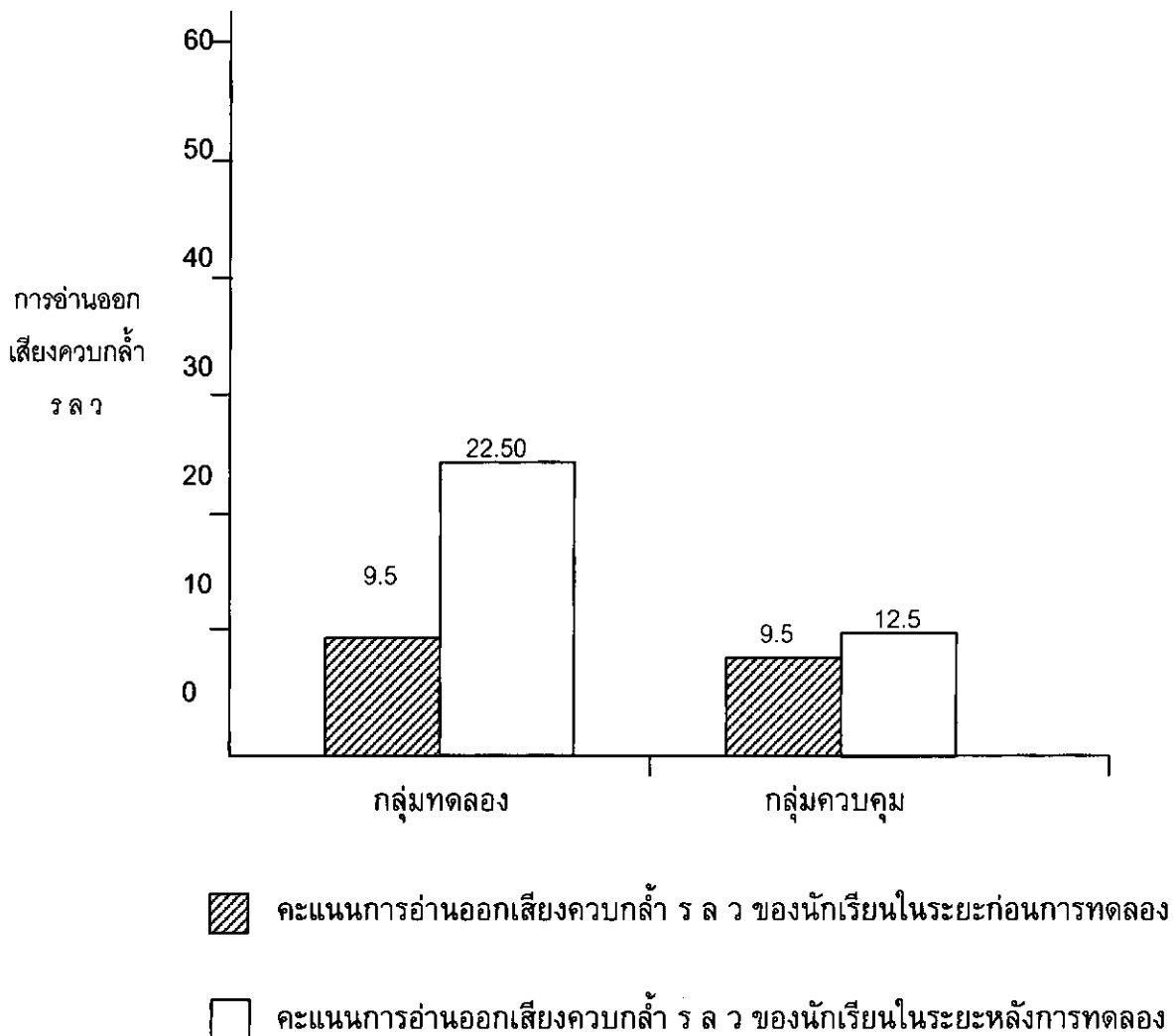
ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ก่อนและหลัง การทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

กลุ่มตัวอย่าง	N	Mdn _{diff}	Q.D. _{diff}	U
กลุ่มทดลอง	8	9.50	1.50	0**
กลุ่มควบคุม	8	12.50	1.50	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบสามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องมากกว่า กลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า การใช้เทคนิคแม่แบบพัฒนาการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบได้ถูกต้องมากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

3. แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ และกลุ่มควบคุมที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังภาพประกอบ 2

จากภาพประกอบ 2 แสดงการเปรียบเทียบคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง และระยะหลังการทดลอง จากการเปรียบเทียบแสดงว่า การใช้เทคนิคแม่แบบทำให้การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มทดลองได้ถูกต้องมากกว่า

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ กับนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องหลังจากไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องมากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้อง จำนวน 47 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2547 ที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้อง ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร จำนวน 16 คน แล้วสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 8 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีการพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยการใช้เทคนิคแม่แบบ

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

การดำเนินการทดลอง

1. ระยะก่อนการทดลอง ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ตอบแบบสำรวจตนเอง เกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว และแบบสำรวจการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยผู้วิจัย แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนทำการทดลอง (Pretest)

2. ระยะทดลอง ผู้วิจัยทำการทดลอง ดังนี้

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองกับกลุ่มทดลอง ตามโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้เวลา 12 ครั้ง เป็นเวลา 4 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน ๆ ละ 50 นาที เวลา 09.30 – 10.20 น. ในวันจันทร์ วันพุธ และวันศุกร์ ตั้งแต่วันจันทร์ที่ 16 สิงหาคม 2547 ถึง วันศุกร์ที่ 10 กันยายน 2547

3. ระยะหลังการทดลอง

ผู้วิจัยให้กลุ่มทดลอง และ กลุ่มควบคุม ตอบแบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว และแบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการทดลอง แล้วเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง (Posttest)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

2. เพื่อเปรียบเทียบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนก่อนและหลังที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

3. เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ และนักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ไม่ถูกต้อง หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผล

1. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 1 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าเทคนิคแม่แบบพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ ทั้งนี้ เพราะการใช้เทคนิคแม่แบบเป็นการเรียนรู้ โดยการให้แม่แบบ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ตัวครูเป็นตัวแบบ ในการออกเสียงให้นักเรียนได้ สังเกต และเลียนแบบในการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว นักเรียนได้ดูแบบและออกเสียงตามแบบ และถ้าออกเสียงไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยเน้นย้ำให้นักเรียนสนใจดูแม่แบบและให้นักเรียนออกเสียง เมื่อ นักเรียนทำได้ผู้วิจัยก็ให้รางวัลด้วยการชมเชย และยกย่องเป็นการจูงใจให้นักเรียนมีความสุขในการฝึก จนประสบความสำเร็จ แสดงว่าเทคนิคแม่แบบ เป็นกลวิธีในการสร้างหรือสอนพฤติกรรม โดยให้ผู้ประสงค์จะเลียนแบบ สังเกตพฤติกรรมแม่แบบที่เขาสนใจ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2530 : 61 ; อ้างอิงจาก Bandura. 1968) ซึ่งแบนดูรา (สมโภชน์ เอี่ยมสุภามาชิต : 2539 ; 50 อ้างอิงจาก แบนดูรา. 1977) กล่าวว่า การเรียนรู้ส่วนใหญ่ของเรานั้นเกิดขึ้นจากการสังเกตตัวแบบในการเรียนรู้ผ่านตัวแบบนี้ ตัวแบบเพียงตัวเดียวสามารถที่จะถ่ายทอดทั้งความคิดและการแสดงออกได้พร้อมๆ กัน และกล่าวถึง กระบวนการเลียนแบบว่า เป็นการเรียนรู้ที่ได้จากการสังเกต และผลของการให้ตัวแบบจะทำให้ผู้สังเกตเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อน จะช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกต และจะช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกต ที่เคยเรียนรู้มาก่อนแล้วมีแนวโน้มจะแสดงออก โดยผู้เรียนจะเลียนแบบจากแม่แบบ จะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบ หรือเกิดพฤติกรรมใหม่ๆได้โดยไม่ต้องลองผิดลองถูก (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.2530 : 29-32 ; อ้างอิงจาก Bandura. 1977) ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิไลลักษณ์ วิเศษน้อย (2522 : 48-52) ได้ศึกษาการสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร ล ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชูทิศ จังหวัดอุดรธานี. ผลการศึกษพบว่า ความสามารถในการอ่าน และเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำ ร ล ว ก่อนฝึกและหลังฝึก

แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่า หลังการฝึกแล้วนักเรียนมีความสามารถในการอ่าน และการเขียนคำที่มีอักษรควบกล้ำได้ถูกต้อง

จากการสังเกตของผู้วิจัยในขณะที่ทดลองพบว่า ในระยะแรกนักเรียนทุกคนมีความตั้งใจ เอาใจใส่วิธีการออกเสียง พยายามฝึกการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ด้วยความสนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการฝึกดีมาก และต่อมากการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนพัฒนาได้ถูกต้อง ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การใช้เทคนิคแม่แบบสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้

2. นักเรียนอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง หลังจากที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานขั้นที่ 2 แสดงว่า แม้นักเรียนไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบก็สามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้เช่นกัน ทั้งนี้เพราะได้รับการสอนแบบปกติจากครูในวิชาภาษาไทยซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกับการใช้เทคนิคแม่แบบ กล่าวคือ ผู้สอนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว แล้วให้นักเรียนพูดตาม เพียงแต่วิธีการอาจไม่มี 3 ขั้นตอน เหมือนกับเทคนิคแม่แบบ อาจไม่มีการเสริมแรงหรือให้กำลังใจ หรืออาจไม่มีการมอบหมายให้ไปฝึกที่บ้าน นอกจากนี้ผู้วิจัย สังเกตว่านักเรียนกลุ่มควบคุมมีความสนใจที่จะทราบว่า กลุ่มทดลองได้รับการทดลองอย่างไร จึงพยายามอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ให้ถูกต้องยิ่งขึ้น จากการเรียนการสอนปกตินั้น เพื่อให้มีความสามารถอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้เท่าเทียมกับกลุ่มทดลอง

3. นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ถูกต้องมากกว่า นักเรียนที่ไม่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ตั้งไว้ แสดงว่าเทคนิคแม่แบบสามารถพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง ทั้งนี้ เพราะผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามขั้นตอนของการใช้เทคนิคแม่แบบ 3 ขั้นตอน โดยนักเรียนที่เข้ารับการฝึกอ่านคำควบกล้ำตามขั้นตอนอย่างมีระบบอย่างสม่ำเสมอ ตลอดเวลาการฝึก 10 ครั้ง ทำให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้มากกว่า ซึ่งการฝึกในแต่ละครั้งจะมีการเสริมแรง และมอบหมายให้ไปฝึกต่อที่บ้าน ซึ่งต่างจากกลุ่มควบคุมแม้จะมีการเรียนการฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ในชั่วโมงเรียนตามปกติ แต่การเสริมแรงและมอบหมายให้ไปฝึกต่อ ขาดการเสริมแรง ทำให้การพัฒนาน้อยกว่านักเรียนกลุ่มทดลอง

ผลการวิจัยครั้งนี้ สอดคล้องกับการวิจัยของ เสาวคนธ์ ศรีพุทธติลก. (2537:63) ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มทดลองที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง และแบบเว้นระยะ มีคะแนนการอ่านคำควบกล้ำสูงขึ้นมากกว่า กลุ่มทดลองที่ใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงแบบต่อเนื่อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1 ควรใช้เทคนิคแม่แบบไปพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ไม่ถูกต้อง

1.2 ควรมีการฝึกอบรมการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อให้เข้าใจจุดมุ่งหมาย และวิธีการดำเนินการ ให้ถูกต้องชัดเจน จนเกิดความเข้าใจ ความชำนาญให้กับครู ผู้ปกครอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อสามารถนำไปใช้พัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ให้ถูกต้องต่อไป

1.3 ในการใช้เทคนิคแม่แบบเป็นเทคนิคทางจิตวิทยา ควรนำมาใช้ควบคู่กับการสอนในวิชาต่าง เพื่อเป็นการจูงใจให้นักเรียนรักการเรียนเพราะได้ใกล้ชิดครูซึ่งเป็นผู้ที่นักเรียนรักและเคารพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำวิธีการใช้เทคนิคแม่แบบไปพัฒนาทักษะทางภาษา เช่น ทักษะการพูด เป็นต้น

2.2 ควรใช้เทคนิคอื่น เพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เช่น การชี้แนะ การให้ข้อมูลย้อนกลับ เป็นต้น

2.3 ควรใช้เทคนิคแม่แบบในการพัฒนาการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว กับนักเรียน ระดับชั้นอื่นๆ เช่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นชั้นเริ่มต้นของการฝึกการอ่านคำให้ถูกต้อง เป็นต้น

2.4 ควรศึกษาความคงทนของผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว อย่างน้อย 1 เดือน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ.(2544). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กรมวิชาการ.(2538). กระทรวงศึกษาธิการ. *การเรียนการสอนภาษาไทยปัญหาและแนวทางการแก้ไข* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรุงเทพมหานคร, สำนักการศึกษา, หน่วยศึกษานิเทศก์. (ม.ป.ป.) *คู่มือการจัดกิจกรรมการสอบคำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สำนักการศึกษา, บปป.
- กันยา ประสงค์เจริญ.(2526). *ผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์.(2509). *การสอนอ่านในชั้นประถม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กมล วิชิตสรสาตรี. เอกลักษณะของชาติ *การอ่าน – เขียนไทย*. กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ บ่อมเพชร,
- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์.(2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเดชา.
- กษมา จันทรแต่งผล.(2535). *การเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบ กับชุดพัฒนาความขยันหมั่นเพียรที่มีต่อความขยันหมั่นเพียรในการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรัตนโกสินทร์สมโภช กรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา
- กาญจนา สังสะอาด.(2540) *การแก้ไขข้อบกพร่องในการอ่านและเขียนคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนที่มีภาษาอีสานเป็นภาษาถิ่น*. ปริญญาโท กศ.ม.(การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, อัดสำเนา
- คำเนิงวิสัยจร และคณะ.(2530). *“ปัญหาการสอนอ่าน”*. การสอนอ่านสำหรับครูประถม, อัดสำเนา
- จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.(2505). *บันทึกการเสด็จพระราชดำเนิน พระราชทานกระแสพระราชดำริเรื่องปัญหาการใช้คำไทย*. ชุมนุมภาษาไทย. คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- ชลธิชา กลัดอยู่ และคณะ.(2517) *การใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รุ่งเรืองรัตน์
- ชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.(2505) *บันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทานกระแสพระราชดำริ เรื่อง ปัญหาการใช้ภาษาไทย*.
- เดือนใจ รงค์โสภณ.(2537). *ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อสุขภาพส่วนบุคคล ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านอำปอ อำเภอกาบ*

- เชิง จังหวัดสุรินทร์. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บันลือ พฤกษ์วัน.(2525). *การประถมศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ.(มีนาคม 2511 – พฤษภาคม 2511). *ภาษาไทยเป็นภาษาที่ทันสมัยหรือไม่*. ปรินทิทัศน์, 5 (4:42 – 59). กรุงเทพฯ.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ.(2520). *ภาษาไทย – วิชาที่ถูกลืม*. โรงพิมพ์ดวงดีการพิมพ์ กรุงเทพมหานคร.
- ปิยนันต์ คล้ายจันทร์.(2545). *ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนต่างชาติชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนนานาชาติจังหวัดสมุทรปราการ*. สารนิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, อัดสำเนา
- ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์.(2524). *การทดลองใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. ปรินทิทัศน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร , อัดสำเนา
- ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์.(2527). *การปรับพฤติกรรมเบื้องต้น*. ขอนแก่น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- รัฐจวน อินทรกำแหง และคณะ.(2519). *การอ่านและการพิจารณาหนังสือ*. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- พรณธิภา อ่อนแสง.(2532). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำของนักเรียนที่พูดภาษาถิ่นไทยลาวในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกระบวนการคิดอย่างมีระบบกับกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทั่วไป*. ปรินทิทัศน์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, อัดสำเนา
- วรรณิ โสมประยูร.(2537). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ศรีประภา ปานสุทธิ์.(2522). *การสร้างแบบฝึกการอ่าน ร ล ว ควบกล้ำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5*. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, อัดสำเนา
- สุวิมล ดันปิติ.(2536). *การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่มี ร ล ว ควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการทักษะโดยใช้เกมและการฝึกทักษะโดยใช้กิจกรรมในคู่มือครู*. ปรินทิทัศน์ กศ.ม. (การประถมศึกษา) กรุงเทพฯ. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมโภชน์ เขียมสุภาษิต.(2526) *การปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

เสาวคนธ์ ศรีพุทธดิถก.(2537) *ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบควบคู่กับการเสริมแรงที่มีต่อการอ่านคำควบกล้ำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราษฎร์-ดำเนิน อำเภอหนองบัวแดง จังหวัด ชัยภูมิ. ปรินฎยานิพนธ์ กศ.ม. (จิตวิทยา-การศึกษา) กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.*

Bandura;(1963). *A. And Walters R.H., Social Learning and Development.* New York : Holt Rinehart and Windton

Bandura;(1966). *A. Grusec J.E.,and Menlove F.L.,(1996).Observational Learning as a Function Of Symbolization and Innitive Set Child Development. 37 : 499 – 506 ; September.*

Bandura;(1977). *A. Social Learning Theory.* New Jersey : Prentice – Hall.

Hicks,(1965) *D.J. " Tmmitation and Relation of Film Aggressive Peer and Adult Models, " Journal of Persanality and Social Psychology. 2 : 197 – 200 .*

Midlarsky;(1973). *E. Bryal , Brickman J.H.,and Aversive P., "Approvel : Interactive Effect of Modeling Reinforcement on Aituistic Behavior," Child Development. 44.*

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ฝึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว

ครั้งที่	หัวข้อ	วัตถุประสงค์	วิธีดำเนินการ	อุปกรณ์
1	ปฐมนิเทศ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เพื่อสร้างสัมพันธภาพระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ และระหว่างผู้วิจัยกับนักเรียน 2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการปรับพฤติกรรมการอ่านคำควบกล้ำ 3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการเทคนิคแม่แบบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้วิจัยให้นักเรียนแนะนำตนเองแล้วให้นักเรียนเล่นเกมปริศนาคำทาย โดยครูบอกความหมายของคำ และให้นักเรียนเดิमतัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำตอบที่ถูกต้อง 2. ให้นักเรียนอ่านคำตอบโดยสังเกตว่าเสียงตอบของตนเองและเสียงตอบของเพื่อนเหมือนกันหรือต่างกัน 3. ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบสำรวจตนเองเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว 4. ผู้วิจัยอธิบายถึงการพูดหรือการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำที่ถูกต้องว่ามีประโยชน์และมีความสำคัญมากและบอกถึงผลเสียของการออกเสียงไม่ถูกต้อง 5. ผู้วิจัยชี้แจงการปรับพฤติกรรมการอ่านคำควบกล้ำ โดยการใช้เทคนิคแม่แบบซึ่งผู้วิจัยเสนอแม่แบบ โดยตัวครูออกเสียงการอ่านคำควบกล้ำที่ถูกต้องให้นักเรียนฟังหลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามครูพร้อมกันทุกคน แล้วให้ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. เกมปริศนาคำทาย 2. แบบสำรวจ

			<p>อ่านตามผู้วิจัยทีละคนจนครบทุกคน</p> <p>6. ผู้วิจัยแจกแบบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ให้นักเรียนไปฝึกอ่าน และนัดหมายมาทดสอบอ่านในครั้งต่อไป</p>	
<p>2 – 5</p> <p>6 – 7</p> <p>8 – 10</p> <p>11</p>	<p>การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร</p> <p>การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล</p> <p>การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว</p> <p>การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว</p>	<p>1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับคำควบกล้ำ คือพยัญชนะที่ควบกับ ร ล ว ประสมสระเดียวกัน ออกเสียงควบกล้ำกันเป็นพยางค์เดียวกัน โดยออกเสียงตามพยัญชนะตัวหน้าแบ่งเป็น 2 ชนิด</p> <p>1. อักษรควบแท้ ได้แก่ อักษรควบที่ออกเสียงพยัญชนะ 2 ตัว ควบกล้ำกันดังนี้</p> <p>1.1 พยัญชนะตัวหน้า ก ร ค ต ป พ ควบกับ ร เช่น กราบ ขริม ครั้ง เติрым โปรด พร่อม ฯลฯ</p> <p>1.2 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ป ญ พ ควบกับ ล เช่น กล้อง ขลุ่ย คล้าย เป็ลี่ยน ผลัก เพลง ฯลฯ</p> <p>1.3 พยัญชนะตัวหน้า ก ข ค ควบกับ ว เช่น แก้ว ไท ขวกไขว่ เคว้งคว้าง ฯลฯ</p> <p>2. อักษรควบไม่แท้ ได้แก่ อักษรควบที่ออกเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียว หรือออกเสียง</p>	<p>ตั้งแต่ครั้งที่ 2 – 11 ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง 3 ขั้นตอน ดังนี้</p> <p>1. ขั้นนำ</p> <p>ผู้วิจัยนำบัตรภาพและบัตรคำมาให้นักเรียนดู และถามว่าเป็นภาพอะไร โดยครูเขียนคำตามเสียงที่นักเรียนออกเสียง และเปรียบเทียบคำจากบัตรคำที่ทำกับได้ภาพ และสนทนาเกี่ยวกับลักษณะของภาพ และเสียงที่นักเรียนออกกว่าความหมายเหมือนหรือต่างกัน</p> <p>2. ขั้นเสนอแม่แบบ มีขั้นตอนดังนี้</p> <p>2.1 ผู้วิจัยมีใบงานคำควบกล้ำ ร ล ว ในแต่ละครั้งให้นักเรียนฟังและฝึกตามแม่แบบ</p> <p>2.2 ขั้นฝึก ให้นักเรียนจับกลุ่มหาหัวหน้ากลุ่ม ร้องหัวหน้ากลุ่มแล้วช่วยกันฝึกภายในกลุ่ม</p> <p>2.3 ให้นักเรียนช่วยกันสรุปความแตกต่างการออกเสียงแต่ละเสียงแล้วส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นเรียนให้เพื่อนในห้องช่วย</p>	<p>1. บัตรภาพ</p> <p>2. ใบงาน</p> <p>3. บัตรคำ</p>

		<p>เป็นเสียงพยัญชนะตัวหน้าเพียงตัวเดียวหรือออกเสียงเป็นอย่างอื่นดังนี้</p> <p>2.1 พยัญชนะตัวหน้า จ ช ศ ส ควบกับตัว ร จะออกเสียง</p>	<p>กันพิจารณา</p> <p>3. ชั้นสรุป</p> <p>ผู้วิจัยให้นักเรียนช่วยกันสรุปข้อแตกต่าง และข้อเสนอแนะในการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว และออกเสียงได้ถูกต้องเป็นการอนุรักษ์ภาษาของชาติ</p>	
12	ปัจฉิมนิเทศ	<p>1. เพื่อให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้อง และเรียนรู้อย่างสนุกสนาน</p> <p>2. นักเรียนได้สังเกตรูปลักษณะของคำควบกล้ำ</p>	<p>1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ซักถาม และแสดงความคิดเห็นจากการฝึกอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว</p> <p>2. ผู้วิจัยสรุปข้อแตกต่างร่วมกับนักเรียนเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว และผลดีที่ได้รับจากการใช้เทคนิคแม่แบบ</p> <p>3. ผู้วิจัยกล่าวขอใจนักเรียน และกล่าวปิดโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ</p>	

หมายเหตุ : การทดลองแต่ละครั้งใช้เวลา 50 นาที

ตารางการใช้โปรแกรมเทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่	วันที่ - เดือน - ปี	โปรแกรมฝึก
1	วันจันทร์ที่ 16 สิงหาคม 2547	ปฐมนิเทศ
2	วันพุธที่ 18 สิงหาคม 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร
3	วันศุกร์ที่ 20 สิงหาคม 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร
4	วันจันทร์ที่ 23 สิงหาคม 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร
5	วันพุธที่ 25 สิงหาคม 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล
6	วันศุกร์ที่ 27 สิงหาคม 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล
7	วันจันทร์ที่ 30 สิงหาคม 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล
8	วันพุธที่ 1 กันยายน 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว
9	วันศุกร์ที่ 3 กันยายน 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว
10	วันจันทร์ที่ 6 สิงหาคม 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว
11	วันพุธที่ 8 กันยายน 2547	การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
12	วันศุกร์ที่ 10 กันยายน 2547	ปัจฉิมนิเทศ

หมายเหตุ : เวลา 09.30 – 10.20 นาฬิกา เวลา 50 นาที.

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 1

เรื่อง ปฐมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความสัมพันธ์ภาพระหว่างนักเรียนที่เข้าร่วมโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการปรับพฤติกรรมกรรมการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว
3. เพื่อให้นักเรียนทราบวัตถุประสงค์ของการใช้เทคนิคแม่แบบ

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. เกมปริศนาคำทาย
2. ภาพการออกเสียง ร ล ว จากอวัยวะส่วนของปาก

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยแนะนำตัวเองให้นักเรียนทุกคนรู้จัก และให้นักเรียนแนะนำตนเองให้นักเรียนรู้จักซึ่งกันและกัน หลังจากนั้นผู้วิจัยให้นักเรียนเล่นเกมปริศนาคำทาย โดยครูบอกความหมายของคำ และให้นักเรียนเติมตัวอักษรลงในช่องว่างให้เป็นคำตอบที่ถูกต้อง โดยถามนักเรียนทีละคน
2. ให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงตอบของเพื่อนแต่ละคนว่าเหมือนกันไหม หรือแตกต่างกัน ให้เสนอแนะ หากเสียงของเพื่อนผิดจากแบบถูกต้องเป็นอย่างไร
3. ผู้วิจัยนำบัตรภาพและบัตรคำ ให้นักเรียนออกเสียงตามผู้วิจัย และสังเกตการออกเสียง ร ล ว ว่าออกจากส่วนไหนของปาก
4. ผู้วิจัยกล่าวถึงการพูด หรืออ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ได้ถูกต้องว่ามีประโยชน์และมีความสำคัญมาก การอ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง ชัดเจน นั้นมีผลเสียซึ่งควรได้รับการแก้ไข
5. ผู้วิจัยชี้แจงถึงวิธีการปรับพฤติกรรมกรรมการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว โดยการใช้เทคนิคแม่แบบ ซึ่งผู้วิจัยเสนอแม่แบบ และผู้วิจัยเป็นแม่แบบการออกเสียงควบกล้ำภาษาไทยที่ถูกต้องให้นักเรียนฟัง หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่านตามบัตรคำพร้อมกันทุกคน เมื่อครบทุกคนแล้วผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกตามผู้วิจัยใหม่ โดยอ่านครั้งละ 1 คน จนครบทุกคน

6. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบว่า เมื่อนักเรียนอ่านออกควบบกั้ครบทุกคนแล้ว ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านเป็นเรื่องสั้นๆ ถ้าอ่านไม่ถูกต้องผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

7. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวิธีการประเมินผลการอ่านก่อนที่จะให้การเสริมแรงนักเรียน โดยผู้วิจัยจะให้นักเรียนแต่ละคนอ่านแบบฝึก แล้วผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องก่อนให้การเสริมแรงแก่นักเรียน

8. ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา และสถานที่ที่จะพบกันในการทดลอง

การประเมินผล

1. การสังเกตการร่วมกิจกรรม
2. แบบทดลองการอ่านออกเสียงคำควบบกั้ ร ล ว

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 2

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ร

ภาษาไทยที่ใช้

กระ	คร้ว	ครู	โปรง
ใคร	พระ	เพราะ	ประ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้เรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงคำควบกล้ำ ร

กระจก	กระจย	กระดิ่ง	กระตุม
กระต่าย	กระถิน	กระเทียม	กระปะ

2. แบบฝึกออกเสียงควบกล้ำ ร สำหรับฝึกดังนี้

กระต่ายกินตะไคร้

เสียงกระดิ่งดังที่หน้าประตูบ้าน

กระรอกกัดกระโปรงจนขาดกระจย

ป่าถือตะกร้าใส่ตะไคร้เดินเข้าไปในครัว

กระทอนตันนี้มีรสเปรี้ยว แต่กระรอกก็วิ่งไปเจาะกระทอนกินอย่างปราดเปรี้ยว พ่อเลยต้องติดกระดิ่งและออกตรวจตราเป็นประจำ

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

กระจก	กระจุก	กระดิ่ง	กระดุม
กระต่าย	กระถิน	กระเทียม	กระบะ

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้ำให้นักเรียนดูและฟัง การออกเสียงควบกล้ำ ร หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้ำตามใบงานฝึกอ่านควบกล้ำ ร
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้ำ ร เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ร ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 3

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ร

ภาษาไทยที่ใช้

กรอก	กรอบ	โกรธ	ครก
ตรง	ตรวจ	เปรี้ยว	พรวน
กระ	ครัว	ครู	พรู

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ร

กรอก	กรอบ	โกรธ	ครก
ตรง	ตรวจ	เปรี้ยว	พรวน
กระ	ครัว	ครู	พรู

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ร สำหรับฝึกดังนี้

ครูพูดเพราะกับพระ
แม่ลิ้มกระดุมไว้ในกระเป่ากระโปรง
แมวกระโดดขึ้นต้นกระถินเพื่อจับกระรอก
พรานเก็บพริกและมะกรูดมาปรุงอาหาร
ทุกคนในครอบครัวช่วยกันพรวนดินต้นกระดังงา

คุณครูขับรถกระบะไปซื้อกระบี่เบืองมาUNGหลังคา และซื้อสีมาทาครวอีก 1 กระป๋อง ทันใดนั้น คุณครูได้ยินเสียงกระดิ่งดังขึ้นที่หน้าประตูจึงกระโดดออกมาดู แต่สะดุดประตูไปโดน กระป๋องสีล้มลง ลองคิดว่าคุณครูจะทําอย่างไรดี

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้า ร

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

กรอก	กรอบ	โกรธ	ครก
ตรง	ตรวจ	เปรี้ยว	พรวน
กระ	ครว	ครู	พรุ

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้าให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้า ร หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกคำควบกล้า ร ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้าตามใบงานฝึกอ่านควบกล้า ร
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้า ร เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้า ร ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้าให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 4

เรื่อง การอ่านควมกล้า ร

ภาษาไทยที่ใช้

ครู	กรง	กราบ	กรีด
ครบ	ครอบ	ปราบ	ปรุง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควมกล้า โดยการฟังและการพูดออกเสียงควมกล้าได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงควมกล้าได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควมกล้า ร

ครู	กรง	กราบ	กรีด
ครบ	ครอบ	ปราบ	ปรุง

2. แบบฝึกคำควมกล้า ร สำหรับฝึกดังนี้

คุณครูนั่งรถประจำทางไปโรงเรียน
แม่ค้าทำตะไคร้ตักกระจัดกระจาย
หน้าปรุงนุ่งกระโปรงหิวตะกร้าไปตลาด
ครูใหญ่เรียกประชุมครูประจำชั้นเป็นประจำ

ครูกรองทองนำกระดาษมาประดิษฐ์เป็นกระทง แล้วตระเตรียมดอกดาวกระจายกับดอก
ผกากรองมาประดับพร้อมกับรูปเทียน แล้วชวนทุกคนในครอบครัวไปลอยกระทงที่แม่น้ำ
เจ้าพระยา

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาชักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

ครู	กรง	กราบ	กรีด
ครบ	ครอบ	ปราบ	ปรุง

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้ำให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้ำ ร หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกควบกล้ำ ร ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้ำตามใบงานฝึกอ่านควบกล้ำ ร
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้ำ ร เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ร ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 5

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ล

ภาษาไทยที่ใช้

กลัว	ไกล	ใกล้
เกรงกลัว	เกลือบ่น	ใกล้ไกล

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ล

กลัว	ไกล	ใกล้
เกรงกลัว	เกลือบ่น	ใกล้ไกล

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ล สำหรับฝึกดังนี้

บ้านของเล็กอยู่ไกลแต่ไม่ห่างกลัว
บ้านของเกล้าอยู่ใกล้บ้านกลอย
คุณยายว่ากลัวเมื่อลูกหลานทำผิด

กลอยชอบกินข้าวกับปลาทอด วันหนึ่งกลอยวางปลาทุไวในจาน เจ้าแมวมามาเมียงอยู่ใกล้ ๆ กลอยจึงไล่ไป เจ้าแมวกลัวกลอยจึงรีบหนีไปจนไกล

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาชักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

กล้วย	ไกล	ไกล
เกรงกล้วย	เกลือปน	ไกลไกล

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้ำให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้ำ ล หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกควบกล้ำ ล ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้ำ ตามใบงานฝึกอ่านควบกล้ำ ล
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้ำ ล เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ล ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 6

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ล

ภาษาไทยที่ใช้

กล้ำ	กลม	ปลา
แปล	เปล่า	เกลื่อ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ล

กล้ำ	กลม	ปลา
แปล	เปล่า	เกลื่อ

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ล สำหรับฝึกดังนี้

แก้วเป็นเด็กกล้าหาญ

น้องชอบลากวงกลมเล่น

ปลาทาเกลื่อนำไปปิ้งต้องพลิกกลับบ่อย ๆ

นักว่ายน้ำได้คลื่นจนอ่อนเพลีย

ฉันชอบดื่มน้ำเปลามากกว่าน้ำอัดลม

พลอยพาน้องเพลินไปเล่นที่กลางลานบ้าน น้องเพลินจนมากจึงล้มลุกคลุกคลานอยู่เรื่อย แต่สองพี่น้องก็แสนเพลิดเพลินและมีความสุข

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้า ล

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

กล้า	กลม	ปลา
แปล	เปล่า	เกลือ

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการอ่านออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้าให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้า ล หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกควบกล้า ล ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้า ตามใบงานฝึกอ่านควบกล้า ล
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้า ล เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้า ล ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าถ้าจะอ่านออกเสียงควบกล้าให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจการอ่านออกเสียงควบกล้าจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้า ล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 7

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ล

ภาษาไทยที่ใช้

กล้วย	แก้ง	คลาน
ปลาย	เปลี่ยน	ปล่อย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ล

กล้วย	แก้ง	คลาน
ปลาย	เปลี่ยน	ปล่อย

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ล สำหรับฝึกดังนี้

ลุงปลั่งทำแปลงเพื่อปลูกผัก
 ตู๊กตักเห็นปลาตุกโผล่พ้นน้ำ
 น้องแก้งล้มกลิ้งกลางสนาม
 น้องกลอยชอบกินกล้วยเพราะมีกลิ่นหอม

กล้วยเป็นเด็กขี้ฉลาด จึงมักถูกเพื่อนกลั่นแก้งอยู่เสมอ กล้วยกลัวกลิ่นอดทนต่อไปไม่ไหว จึงตั้งใจว่าต่อไปนี้กล้วยจะกล้าหาญและไม่ยอมให้ใครกลั่นแก้งอีกแล้ว

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

กล้วย	แก้ง	คลาน
ปลาย	เปลี่ยน	ปล่อย

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้ำให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้ำ ล หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกควบกล้ำ ล ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้ำ ตามใบงานฝึกอ่านควบกล้ำ ล
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้ำ ล เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ล ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจการอ่านออกเสียงควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 8

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ว

ภาษาไทยที่ใช้

กว่า	ขวา	คว่ำ
แดงกว่า	คั่นคว่ำ	เก็บกวาด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้เรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ว

กว่า	ขวา	คว่ำ
แดงกว่า	คั่นคว่ำ	เก็บกวาด

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ว สำหรับฝึกดังนี้

แม่เก็บกวาดลานบ้านจนสะอาด

ในรถกระบะมีแดงกว่าอยู่หลายตะกร้า

ฉันคั่นคว่ำเรื่องแดงกว่าเพื่อทำรายงานส่งครู

ควายของตาสีวิ่งซวกไข่วลงไปเล่นน้ำในบึงที่กว้างขวาง บางตัวใช้เขาขวิดกันเล่นอย่างมีความสุข

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาชักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

กว่า	ขวา	คว่า
แดงกว่า	คันคว่า	เก็บกวาด

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้ำให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้ำ ว หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกควบกล้ำ ว ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้ำ ตามใบงานฝึกอ่านควบกล้ำ ว
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้ำ ว เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ว ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 9

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ว

ภาษาไทยที่ใช้

ไกว	กวาง	แกว่ง
ขวาง	แขวน	ควั่น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้เรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ว

ไกว	กวาง	แกว่ง
ขวาง	แขวน	ควั่น

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ว สำหรับฝึกดังนี้

แม่ไกวเปลให้น้องกวาง
ขวัญนั่งเกวียนที่ควายลาก
ต้นหูกวางลมพัดใบแกว่งไกว
พ่อกวาดลานบ้านที่กว้างขวาง

ชานาขับเกวียนแล้วเลี้ยวขวาไปตามคันนา เขาเจอภูเห่าขูฟ้อ ๆ เลยกวัดแกว่งขวาน
แล้วขว้างไปถูภูเห่าขาดสองท่อน

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้
ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

ไกว	กว้าง	แกว่ง
ขวาง	แขวน	ควั่น

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้ำให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้ำ ว หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกควบกล้ำ ว ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้ำ ตามใบงานฝึกอ่านควบกล้ำ ว
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้ำ ว เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ว ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 10

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ว

ภาษาไทยที่ใช้

กว้าง	กวาด	ขวาง
ชวาน	ความ	ควาย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ว

กว้าง	กวาด	ขวาง
ชวาน	ความ	ควาย

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ว สำหรับฝึกดังนี้

คนตัดไม้มักใช้มือขวาจับชวาน
 แดงใช้กระดุมขวางดำด้วยมือขวา
 นิดเดินไม่ระวังเลยล้มคว่ำลงปลักควาย
 ควายวิ่งขวกไขว่เมื่อเห็นควนไฟ

พ่อของฉันปลูกแดงกวาวไว้ในไร่กว้าง ฉันช่วยพ่อเก็บแดงกวาวใส่ตะกร้าด้วยมือขวา จนกว่าจะเหนื่อยจึงนั่งพักใต้ต้นहुกวาง

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

กว้าง	กวาด	ขวาง
ขวาน	ความ	ควาย

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้ำให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้ำ ว หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกควบกล้ำ ว ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้ำ ตามใบงานฝึกอ่านควบกล้ำ ว
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้ำ ว เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้ำ ว ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้ำให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจการอ่านออกเสียงควบกล้ำจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ว

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 11

เรื่อง การอ่านควบกล้ำ ร ล ว

ภาษาไทยที่ใช้

พุ่มนี้	ครอบครัว	กว้าง
ไกล	เพราะ	กลัว

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงควบกล้ำ โดยการฟังและการพูดออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนออกเสียงควบกล้ำได้ถูกต้อง

เวลา 50 นาที

อุปกรณ์การเรียนการสอน

1. บัตรคำการออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

พุ่มนี้	ครอบครัว	กว้าง
ไกล	เพราะ	กลัว

2. แบบฝึกคำควบกล้ำ ร ล ว สำหรับฝึกดังนี้

พุ่มนี้ครอบครัวของน้องกว้างจะไปเที่ยวต่างจังหวัด
 น้องกว้างเดินทางไกล
 ภาคภูมิใจกลัวเวลาเดินใกล้หน้าตก
 วิททยาเลี้ยงควายไว้ชายทุ่ง

พุ่มนี้ครอบครัวของน้องกว้างจะไปเที่ยวต่างจังหวัด น้องกว้างช่วยคุณแม่จัดของที่จำเป็นต้องใช้ในการเดินทางไกล เพราะหน้าตกที่จะไปนั้นอยู่ไกลและกลัวจะไม่มีของขาย เมื่อไปถึงหน้าตกน้องกว้างก็วิ่งลงไปเล่นน้ำอย่างสนุก และตื่นเต้น คุณพ่อ คุณแม่กลัวอันตรายจะเกิดขึ้นกับน้องกว้างจึงเฝ้าดูแลอย่างใกล้ชิด

3. แบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้า ร ล ว

วิธีดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองเป็น 3 ชั้น ดังนี้
ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ผู้วิจัยสนทนาซักถามว่านักเรียนรู้จัก และบอกลักษณะของแต่ละคำ ดังคำต่อไปนี้

พุ่มนี้	ครอบครว	กวาง
ไกล	เพราะ	กลัว

และผู้วิจัยให้นักเรียนสังเกตการออกเสียงว่าถูกต้องหรือไม่ อย่างไร

ชั้นที่ 2 ชั้นเสนอแม่แบบ

1. ผู้วิจัยออกเสียงควบกล้าให้นักเรียนดูและฟังการออกเสียงควบกล้า ร ล ว หลังจากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านตามทุกคน
2. ผู้วิจัยแจกแบบฝึกคำควบกล้า ร ล ว ให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามผู้วิจัย โดยอ่านครั้งละ 1 คนจนครบทุกคน และให้นักเรียนเข้ากลุ่มของตนฝึกกันเอง
3. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 2 คน ผลัดกันฝึกอ่านคำควบกล้า ตามใบงานฝึกอ่านควบกล้า ร ล ว
4. ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านแบบฝึกควบกล้า ร ล ว เป็นประโยคและเป็นเรื่องที่มีคำควบกล้า ร ล ว ถ้านักเรียนคนใดอ่านไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจะให้นักเรียนอ่านใหม่ โดยผู้วิจัยจะเป็นแม่แบบ

ชั้นที่ 3 ชั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักเรียนแต่ละคนแสดงความคิดเห็นว่าจะอ่านออกเสียงควบกล้าให้ถูกต้องชัดเจน ทำได้อย่างไรบ้าง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมและให้นักเรียนที่ยังอ่านไม่ได้ถูกต้องชัดเจนฝึกอ่านต่อเป็นการบ้าน ส่วนนักเรียนที่อ่านถูกต้องชัดเจนแล้วก็ฝึกฝน ทบทวนให้คล่องแคล่วมากขึ้น

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
2. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
3. ตรวจการอ่านออกเสียงควบกล้าจากแบบบันทึกความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้า ร ล ว

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่ 12

เรื่อง ปัจฉิมนิเทศ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนบอกความสำคัญของการอ่านคำที่อ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ที่ถูกต้อง ชัดเจน
2. เพื่อให้นักเรียนบอกประโยชน์ของการอ่านคำที่ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

เวลา 50 นาที

วิธีดำเนินการ

1. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม และแสดงความคิดเห็นจากการฝึกอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว
2. ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติมถึงความสำคัญของการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว
3. ผู้วิจัยกล่าวขอบคุณนักเรียน และกล่าวปิดการทดลอง

การประเมินผล

1. สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตการตอบคำถาม และการแสดงความคิดเห็น
3. ทดสอบการอ่านคำควบกล้ำ ร ล ว

ภาคผนวก ข

1. บัญชีคำที่ออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว
3. แบบประเมินการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยผู้สอนวิชาภาษาไทย
4. แบบประเมินการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยผู้วิจัย
5. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว สำหรับคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
6. แบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
7. แบบบันทึกการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

บัญชีคำควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คำควบกล้ำ ร ล ว มีทั้งหมด 61 คำ โดยแบ่งเป็น คำควบกล้ำ ร ล ว ดังนี้

1. คำควบกล้ำ ร มีทั้งหมด 26 คำ ดังนี้
กระ คร้ว ครู โปร่ง ไคร พระ เพราะ ประ กรอก กรอบ โกรธ
ครก ตรง ตรวจ เปี้ยว พรวน พรุ ครู่ กรง กราบ กรีด ครบ
ครอบปราบ ปรง พรุ่ง
2. คำควบกล้ำ ล มีทั้งหมด 17 คำ ดังนี้
กลัว ไกล ไกล่ เกรงกลัว เกลือ ไกล่ไกล กล้า กลม ปลา แปล เปลา
กล้วย แกล้ง คลาน ปลาย เปลี่ยน ปล่อย
3. คำควบกล้ำ ว มีทั้งหมด 18 คำ ดังนี้
กว่า ขวา คว่า แดงกวา คั่นคว่า เก็บกวาด ไกว กวาง แกว่ง ขวาง
คว้น กว้าง กวาด ข้าง ขวาน ความ ควาย

ในแต่ละข้อแบ่งเป็นคำยาก คำยาก คำง่ายปานกลาง และคำง่าย ดังนี้

1. คำควบกล้ำ ร
 - 1.1 คำยาก ได้แก่ โปร่ง เพราะ กรอก โกรธ เปี้ยว ครอบ
 - 1.2 คำยากง่ายปานกลาง ได้แก่ คร้ว ครู กรอก กรอบ ครก กราบ
พรวน พรุ ครู่
 - 1.3 คำง่าย ได้แก่ กระ พระ ไคร ประ ตรง ตรวจ กรง กราบ กรีด
ครบ ครอบปราบ ปรง พรุ่ง
2. คำควบกล้ำ ล
 - 2.1 คำยาก ได้แก่ เกรงกลัว แกล้ง
 - 2.2 คำยากง่ายปานกลาง ได้แก่ กลัว ไกล ไกล่ ปลา แปล
 - 2.3 คำง่าย ได้แก่ เกลือ กล้า กลม แปล กล้วย คลาน ปลาย
เปลี่ยน ปล่อย

3. คำควบกล้ำ ว

3.1 คำยาก ได้แก่ ขวา คว่า ควัน ขวาน

3.2 คำยากง่ายปานกลาง ได้แก่ กว่า แดงกว่า เก็บกวาด ไกว แกว่ง

3.3 คำง่าย ได้แก่ คั่นคว่ำ กวาง ขวาง แขนว กว้าง กวาด ขว้าง
ความ ควาย

แบบประเมินตนเองเกี่ยวกับการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว

ชื่อชั้นประถมศึกษาปีที่

ลำดับที่	รายการประเมิน	ชัดเจน	ไม่ชัดเจน
1	นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง ร		
2	นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง ล		
3	นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียง ร ล		
4	นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำ ร		
5	นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำ ล		
6	นักเรียนมีปัญหาในการออกเสียงคำควบกล้ำ ว		
7	นักเรียนพร้อมที่จะได้รับการฝึกการออกเสียงให้ถูกต้อง		

คำชี้แจงแบบประเมิน

เมื่อนักเรียนอ่านคำถามที่ละข้อแล้วพิจารณาว่า ตัวเองออกเสียงชัดเจนหรือไม่ชัดเจน
ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่ตรงกับการออกเสียงของตัวเองเพียงช่องเดียว

แบบประเมินการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยผู้สอนวิชาภาษาไทย

ชื่อชั้นประถมศึกษาปีที่

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	ชัดเจน	ไม่ชัดเจน
1	การออกเสียง ร		
2	การออกเสียง ล		
3	การออกเสียง ร ล		
4	การออกเสียงคำควบกล้ำ ร		
5	การออกเสียงคำควบกล้ำ ล		
6	การออกเสียงคำควบกล้ำ ว		

คำชี้แจงแบบประเมิน

เมื่อผู้สอนภาษาไทยให้นักเรียนอ่านประโยคที่มีการออกเสียง ร ล ว และคำควบกล้ำ ร ล ว แล้วพิจารณาประเมินโดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับการออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน

แบบประเมินการออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว โดยผู้วิจัย

ชื่อชั้นประถมศึกษาปีที่

ลำดับที่	รายการความคิดเห็น	ชัดเจน	ไม่ชัดเจน
1	การออกเสียง ร		
2	การออกเสียง ล		
3	การออกเสียง ร ล		
4	การออกเสียงคำควบกล้ำ ร		
5	การออกเสียงคำควบกล้ำ ล		
6	การออกเสียงคำควบกล้ำ ว		

คำชี้แจงแบบประเมิน

เมื่อผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านประโยคที่มีการออกเสียง ร ล ว และคำควบกล้ำ ร ล ว แล้ว
พิจารณาประเมินโดยใช้เครื่องหมาย / ลงในช่องว่างให้ตรงกับการออกเสียงของนักเรียนแต่ละคน

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
สำหรับคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อ โรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้

1. กระดิ่ง	11. ปลุก
2. กระโปรง	12. ครู
3. ครอบครัว	13. กวาด
4. เพราะ	14. ครีบ
5. ประโยชน์	15. เกลือ
6. พรวนดิน	16. กล้วย
7. เครื่องครัว	17. คลาน
8. โรงเรียน	18. ขวา
9. พลอย	19. คำว่า
10. ปลา	20. แต่งกา

แบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร ล ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชื่อ โรงเรียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้

กวางหลงเหยื่อ

นาน	มา	แล้ว	ยัง	มี	กวาง	หนุ่ม	ตัว

หนึ่ง	มี	ผี	เท้า	รวดเร็ว	ปาน	ลมกรด	มัน	จึง	ไม่

เคย	คิด	เกรง	กลัว	ใคร	เลย	แต่	มี	นายพราน	แปลก

หน้า	ทำทาง	คล่อง	แคล้ว	ผู้หนึ่ง	คุย	ว่า	เขา	สามารถ	จับ

กวาง	ได้	วันหนึ่ง	ขณะ	กวาง	หนุ่ม	กิน	หญ้า	อย่าง	เพลิดเพลิน

ก็	เหลือบ	เห็น	เจ้ากวาง	สาว	จึง	หักท่าย	ว่า	ไป	ไหน

มา	หรือ	จ๊ะ	คน	สวย	เจ้ากวาง	สาว	ตอบ	ว่า	เข้า

มา	คุย	กัน	ใกล้ๆ	ซึ	แถว	นี้	ไม่	มี	ใคร

หรงก	เจ้ากวาง	หนุ่ม	ตกหลุม	พราง	ก้าว	พรวด	ลง	ไป	ใน

กับดัก	ที่	แท้	เจ้ากวาง	สาว	เป็น	เหยื่อ	ล่อ	ของ	นายพราน

นั้น	เอง

แบบบันทึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ ร

ชื่อ โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(x) อ่านออกเสียงผิด

แบบที่ 1

กระต่าย	กิน	ตะไคร้

เสียง	กระตัง	ตั้ง	ที่	หน้า	ประตู	บ้าน

กระรอก	กัด	กระโปรง	จน	ขาด	กระจุก

ป่า	ถือ	ตะกร้า	ใส่	ตะไคร้	เดิน	เข้า	ไป	ในครัว

กระต้อน	ตัน	นี้	มี	รส	เปรี้ยว	แต่	กระรอก	ก็

วิ่ง	ไป	เจาะ	กระต้อน	กิน	อย่าง	ปราด	เปรี้ยว	พอ	เลย

ต้อง	ติด	กระตัง	และ	ออก	ตรวจตรา	เป็น	ประจำ

โดน กระทบสี่ ล้มลง ลอง คิด ดู ว่า คุณครู จะ ทำ

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

อย่าง ไร ดี

--	--	--

แบบบันทึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ชื่อ โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(x) อ่านออกเสียงผิด

แบบที่ 4

บ้าน	ของ	เล็ก	อยู่	ไกล	แต่	ไม่	นำ	กลัว

บ้าน	ของ	เกล้า	อยู่	ใกล้	บ้าน	ของ	กลอย

คุณยาย	ว่า	กลัว	เมื่อ	ลูก	หลาน	ทำ	ผิด

กลอย	ชอบ	กิน	ข้าว	กับ	ปลา	ทอด	วันหนึ่ง	กลอย

วาง	ปลา	ไว้	ใน	จาน	เจ้า	แม่	มา	เมียง	มอง	อยู่	ใกล้ๆ

กลอย	จึง	ไล่	ไป	เจ้า	มา	กลัว	กลอย	จึง	รีบ	วิ่ง

หนี	ไป	จน	ไกล

ความ สุข

--	--

แบบบันทึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ชื่อ โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก
(x) อ่านออกเสียงผิด

แบบที่ 7

แม่ เก็บ กวาด ลาน บ้าน จน สะอาด

--	--	--	--	--	--	--

ใน รถ กระบะ มี แดงกวา อยู่ หลาย ตะกร้า

--	--	--	--	--	--	--	--

ฉัน คั้น คั่ว เรื่อง แดงกวา เพื่อ ทำ รายงาน ส่งครู

--	--	--	--	--	--	--	--	--

ควาย ของ ตาสี วิ่ง ขวัก ไชว่ ลง ไป เล่น

--	--	--	--	--	--	--	--	--

น้ำ ใน บึง ที่ กว้าง ขวาง บาง ตัว ไซ้ เขา

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ขวิด กัน เล่น อย่าง มี ความสุข

--	--	--	--	--	--

แบบบันทึกการอ่านออกเสียงคำควบกล้ำ

ชื่อ โรงเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ (/) อ่านออกเสียงถูก

(x) อ่านออกเสียงผิด

แบบที่ 8

แม่ ไท เบล ให้ น้อง กวาง

--	--	--	--	--	--

ขวัญ นิ่ง เกวียน ที่ ควาย ลาก

--	--	--	--	--	--

ตัน หูกวาง ลม พัด โใบ แกว่ง ไท

--	--	--	--	--	--	--

พ่อ กวาด ลาน บ้าน ที่ กวาง ขวาง

--	--	--	--	--	--	--

ชานา ชับ เกวียน แล้ว เลี้ยว ขวา ไป ตาม ตันนา

--	--	--	--	--	--	--	--	--

เขา เจอ งูเห่า ชู ฟ้อง เลย กวัด แกว่ง ขวาน แล้ว

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

ขว้าง ไป ถูก งูเห่า ขาด สอง ท่อน

--	--	--	--	--	--	--

อย่าง	สนุก	และ	ตื่นเต้น	คุณพ่อ	คุณแม่	กลัว	อันตราย	จะ	เกิด	ขึ้น

กับ	น้องกวาง	จึง	เผ้า	ดูแล	อย่าง	ใกล้ชิด

ภาคผนวก ค

ตาราง แสดงคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มทดลอง

คนที่	คะแนนก่อนทดลอง	คะแนนหลังทดลอง	ผลต่าง (D)	R ⁺	R ⁻
1	10	24	14	7	0
2	9	22	13	4.5	0
3	10	22	12	3	0
4	9	20	11	1.5	0
5	9	20	11	1.5	0
6	9	23	14	7	0
7	10	24	14	7	0
8	11	24	13	4.5	0
รวม			102	$\sum R^+ = 36$	$\sum R^- = 0$
Mdn	6	22.4	13		
Q.D.	0.5	2.00	1.5		

$$T = 0^{**}$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง แสดงคะแนนการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียนกลุ่มควบคุม

คนที่	คะแนนก่อนทดลอง	คะแนนหลังทดลอง	ผลต่าง (D)	R^+	R^-
1	10	13	3	5	0
2	9	10	1	2	0
3	10	12	2	4	0
4	8	9	1	2	0
5	9	14	5	7.5	0
6	9	13	4	6	0
7	11	12	1	2	0
8	10	15	5	7.5	0
รวม			22	$\sum R^+ = 36$	$\sum R^- = 0$
Mdn	9.5	12.5	2.5		
Q.D.	0.5	1.5	1.5		
T	0**				

$$T = 0^{**}$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง แสดงผลต่างของคะแนนการอ่านออกดเสียงควบกล้ำ ร ล ว ของนักเรียน กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง				กลุ่มควบคุม			
	คะแนน ก่อน	คะแนน หลัง	ผลต่าง (D)	อันดับ	คะแนน ก่อน	คะแนน หลัง	ผลต่าง (D)	อันดับ
1	10	24	14	15	10	13	3	5
2	9	22	13	12.5	9	10	1	2
3	10	22	12	11	10	12	2	4
4	9	20	11	9.5	8	9	1	2
5	9	20	11	9.5	9	14	5	7.5
6	9	23	14	15	9	13	4	6
7	10	24	14	15	11	12	1	2
8	11	24	13	12.5	10	15	5	7.5
รวม			102	$\sum R_1 = 100$			22	$\sum R_2 = 36$
Mdn _{diff}			13				2.5	
Q.D. _{diff}			1.5				1.5	

$$U = 0^{**}$$

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

$$U_1 = n_1 n_2 + \frac{n_1 (n_1 + 1)}{2} - \sum R_1$$

$$U_1 = (8 \times 8) + \frac{(8 \times 9)}{2} - 100$$

$$U_1 = 64 + 36 - 100$$

$$U_1 = 0$$

$$U_2 = n_1 n_2 + \frac{n_2 (n_2 + 1)}{2} - \sum R_2$$

$$U_2 = (8 \times 8) + \frac{(8 \times 9)}{2} - 36$$

$$U_2 = 64 + 36 - 36$$

$$U_2 = 64$$

ภาคผนวก ง

ผลการวิเคราะห์ค่าความยาก-ง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่น ของแบบ
ทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว

ตาราง แสดงค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ (r) ของแบบทดสอบ
การอ่านออกเสียงควบกล้ำ ร ล ว จำนวน 60 ข้อ

ข้อที่	p	r	ข้อที่	P	r
1	.60	.72	31	.87	.27
2	.69	.40	32	.80	.42
3	.52	.53	33	.46	.64
4	.76	.29	34	.50	.57
5	.27	.34	35	.87	.27
6	.81	.42	36	.57	.44
7	.43	.29	37	.76	.29
8	.34	.47	38	.49	.43
9	.58	.45	39	.81	.42
10	.46	.36	40	.72	.35
11	.39	.23	41	.83	.47
12	.41	.38	42	.34	.27
13	.49	.56	43	.87	.56
14	.29	.58	44	.45	.36
15	.45	.50	45	.83	.50
16	.37	.52	46	.81	.52
17	.49	.43	47	.87	.43
18	.53	.50	48	.49	.53
19	.49	.56	49	.46	.47
20	.72	.35	50	.45	.35
21	.58	.37	51	.37	.52
22	.83	.36	52	.49	.43
23	.87	.27	53	.26	.53
24	.45	.63	54	.34	.47
25	.41	.58	55	.46	.35
26	.55	.77	56	.34	.47
27	.32	.63	57	.45	.50
28	.26	.53	58	.42	.44
29	.50	.82	59	.83	.36
30	.53	.36	60	.34	.47

ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .89

หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบการอ่านออกเสียงความกล้า ร ล ว โดยใช้สูตร

$$\begin{aligned}
 r_{tt} &= \frac{n}{n-1} \left[\frac{1 - pq}{S_t^2} \right] \\
 &= \frac{60}{60 - 1} \left[\frac{1 - 12.9344}{1 - 104.4576} \right] \\
 &= \frac{60}{59} \left[1 - 0.1238244 \right] \\
 &= 1.0169491 \times .8761756 \\
 &= .890259
 \end{aligned}$$

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ	นางจรัสศรี มากสวัสดิ์
เกิดวันที่	5 กันยายน พ.ศ. 2498
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	940/201 หมู่ 12 ซอยอุดมสุข 50 แขวงบางนา เขตบางนา กรุงเทพมหานคร 10260 โทรศัพท์ 0-2398-3825.
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 7
ที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสุเหร่าบางมะเขือ เขตวัฒนา กรุงเทพมหานคร โทรศัพท์ 0-2392-6962.
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2515 มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสตรีพัทลุง อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง พ.ศ. 2539 ครุศาสตร์บัณฑิต. วิทยาลัยครูจันทระเกษม พ.ศ. 2547 การศึกษามหาบัณฑิต. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ